HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 2/2022 Cena $ 2.50 FEBRUARY 2022

Kostel sv. Cyrila a Metoděje v Dubině v Texasu

Obec Dubina se nachází na půli cesty mezi San Antoniem a Houstonem v Texasu. Bývá označována jako „Matka Čechů v Texasu" a byla první českou osadou tohoto státu. V češtině dubina označuje „dubový háj" a pojmenování místa bylo víc než symbolické, protože pod jedním z místních dubů první přistěhovalci přečkali bouři se sněhem. Ale začněme po přádku.

Psal se rok 1856, když malá skupina rodin ze severovýchodní části Moravy podnikla dlouhou a obtížnou cestu do Texasu. Po krátkém pobytu v Cat Spring a poté, co některé rodiny odradil drsný terén Texasu a zamířily do Iowy, zbývající skupina postupovala do Fayette County. Pozdější soudce August Hajdušek, kterému bylo tehdy dvanáct let, na to vzpomínal: „Bylo odpoledne na konci listopadu, foukal ostrý severní vítr. Když jsme přijeli vozem na místo porostlé duby, pršelo a pršelo. Byli jsme úplně promoklí deštěm a ponecháni napospas počasí. Jedinou ochranou byly větve rozložitých dubů... Ženy plakaly strachem, že umrznou, ale muži vzali situaci do svých rukou a rozdělali obrovský oheň. Po pozdní večeři následovalo dlouhé noční bdění. Kvůli zimě a dešti nikdo nespal."

Když se bouře utišila a ráno se osadníci rozhlédli kolem, místo se jim zalíbilo a usadili se zde. Postupně přijížděli další čeští i němečtí osadníci, kteří založili sousední městečko Hackberry. Během následujících dvaceti let již v Dubině žilo přes 600 rodin. Postupně zde byla vybudována přádelna bavlny, mlýn, hotel, obchod se smíšeným zbožím, salón, kovárna, pošta, telegrafní úřad a velký venkovní pavilion a samozřejmě také kostel a škola. Osada se stala kulturním centrem regionu.

První čeští osadníci byli lidmi s hlubokou vírou v Boha. Svůj první kostel postavili po občanské válce v roce 1877. Byl zasvěcen sv. Cyrilu a Metodějovi, jistě jako vzpomínka na rodnou Moravu i významné milénium příchodu slovanských věrozvěstů k našim předkům na Velehrad v roce 863. Na vrcholu věže byl vztyčen železný kříž, který vyrobil propuštěný černošský otrok a kovář Tom Lee. Tento první kostel byl zničen, stejně jako mnoho dalších kostelů v oblasti, hurikánem v červenci 1909.

Na stavbu nového kostela se brzy vybralo 5 572 dolarů a projekt byl zadán tehdejšímu známému architektovi Leo Dielmannovi a byl dokončen v roce 1912. Naši krajané chtěli, aby jejich kostely vypadaly, jako kostely v jejich domovině. Tento chrám zvenčí vypadá jako typický kostel se sedlovou střechou a klenutými okny a vysokou štíhlou věží, která

Interiér kostela sv. Cyrila a Metoděje v Dubině v Texasu

má na špici železný kříž, který byl zachráněn z trosek původního kostela.

Zdánlivě jednoduchá stavba však překvapí svým interiérem. Když vstoupíme dovnitř, zdá se, jako bychom se ocitli v nebeské svatyni. Na zaklenutém blankytně modrém stropě se lesknou stříbrné hvězdy. Výhony zelených břečťanů, barevné květiny, vinná réva, dubové listy, geometrické vzory a zahalení andělé zdobí architektonické křivky a linie. Nádherné dřevěné oltáře nesou vyřezávané malované sochy uctívaných světců. Hlavní klenbu podpírají dubové sloupy natřené tak, aby připomínaly mramor. Máme před sebou jeden z malovaných kostelů v Texasu, jednu z vrcholných památek tohoto lidového umění typického pro osady našich krajanů.

O tom, kdo maloval interiér kostela svatých Cyrila a Metoděje v Dubině, se nedochovaly žádné záznamy. V roce 1952 byl původní okázalý interiér kostela vymalován bílou barvou. Stalo se tak z nařízení diecéze, která považovala původní výmalbu za rušivou. V 80. létech však byla malba obnovena. Inicioval to místní rodák a oblastní soudce Ed Janečka spolu s Butchem Koenigem. Janečka si vzpomínal, jak jako ministrant viděl slabé stopy původních maleb, když sluneční světlo dopadalo na zabílené stěny kostela. V roce 1983 byl interiér kostela přemalován, aby se co nejvíce přiblížil originálu. Odkryly se částečně staré vzory, našly se i některé původní šablony a tam, kde nebyly k dispozici, se přidaly nějaké nové detaily. Dnešní kostel sv. Cyrila a Metoděje se svou jasnou malbou uvnitř i vně stojí pevně a hrdě proti texaskému nebi. Je připomínkou víry prvních osadníků v Boha a jejich vůle přežít, a také obrazem víry současné generace.

Potomci našich krajanů jsou na svůj český a moravský původ velice hrdí. Udržují si zvyky svých předků, zachovávají národní kroje, zpívají české písně, tradičně oslavují národopisné slavnosti. Ve velkém počtu se scházejí o poutích o svátku sv. Cyrila a Metoděje, který se v Americe slaví podle celocírkevního kalendáře 14. února. V Texasu bylo celkem sedm kostelů, postavených našimi emigranty, zasvěceno slovanským věrozvěstům sv. Cyrilu a Metodějovi. Česká Katolická Fundace v Texasu (CCFT) v současnosti usiluje o to, aby nejstarší kostel v Dubině byl prohlášen katolickou církví za Texaskou českou národní svatyni.

Foto na titulní straně:
Kostel sv. Cyrila a Metoděje v Dubině v Texasu

Sv. Cyril a Metoděj

V celocírkevním kalendáři 14. února na výroční den úmrtí sv. Cyrila roku 869

Litanie ke sv. Cyrilu a Metodějovi

Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.

Bože, náš nebeský Otče, *smiluj se nad námi!*
Bože, Synu,
Vykupiteli světa,
Bože, Duchu Svatý,
Bože, v Trojici jediný,

Svatá Maria, Matko Boží, *oroduj za nás!*
Svatý Josefe,

Svatí Cyrile a Metoději, *orodujte za nás!*
Svatí bratři, povolani od Boha k velkým věcem,
Věrní Kristovi učednici a nástupci apoštolů,
Upřímní synové svaté církve,
Horliví ctitelé Nejsvětější Trojice,
Spolehliví následovníci Krista,
Jasné hvězdy lásky Boží,
Vrouci milovníci modlitby a pravé zbožnosti,
Rozhodní odpůrci pomíjivých rozkoší,
Slavní vítězové nad úklady ducha zla,
Hrdinní služebníci Kristova kříže,
Vznešené vzory tichosti v utrpení,
Živé příklady vytrvalosti v dobrém,
Vzdělaní znalci svatých tajemství,
Výmluvní obránci Boží pravdy,
Neúnavní dělníci na vinici Pánově,
Přesvědčiví hlasatelé Kristova evangelia,
Duchovní otcové Slovanů,
Laskaví učitelé našich předků,
Štědří rozdavatelé Božích milostí,
Neohrožení kazatelé pokání,
Osvícení věrozvěsti a duchovní vůdcové,
Požehnaní šiřitelé Božího království,
V nebi oslavení Boží přátelé,
Svatí spolupatroni Evropy,
Naši mocní přímluvci u Boha,

Aby se Bůh nad námi smiloval,
přimlouvejte se za nás!
Aby nás Bůh probudil k pravému pokání,
Aby obnovil náš národ v Duchu a pravdě,
Aby v nás probouzel touhu po životě s Ním,

Detail ikony sv. Cyrila a Metoděje připravované pro Českou národní svatyni v Texasu

Aby nás zachoval ve službě církvi a národu,
Aby nás posílil v boji se zlem,
Aby v nás rozněcoval ducha oběti a služby,
Aby proměnil naše těžkosti v dokonalou radost,
Aby z našeho středu vymýtil hněv a pýchu,
Aby odstranil rozdělení a sjednotil křesťany v jedné církvi,
Aby nás učinil svými svědky a hlasateli evangelia,
Aby svým požehnáním zahrnul naše rodiny,
Aby v tomto národě probudil nová kněžská a řeholní povolání,
Aby nás přijal do nebeského společenství s vámi a všemi svatými,
Aby se smiloval nad dušemi v očistci,

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
smiluj se nad námi!
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, ty jsi nás skrze svaté Cyrila a Metoděje povolal k jednotě pravé křesťanské víry. Na jejich přímluvu nám uděl, abychom následovali jejich příkladu a dosáhli plnosti věčného života. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

LITURGICKÁ ČTENÍ

5. neděle v mezidobí - 6. února 2022

1.ČTENÍ - Iz 6, 1-2a. 3-8

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toho roku, kdy zemřel král Uziják, viděl jsem sedět Pána na vysokém a vznešeném trůnu, lem jeho roucha naplňoval svatyni. Nad ním se vznášeli serafové. Jeden volal na druhého: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy.“ Čepy prahů se chvěly tímto voláním a dům se naplnil dýmem. Tu jsem zvolal: „Běda mně, je se mnou konec! Vždyť jsem člověk nečistých rtů, mezi lidem nečistých rtů bydlím, a krále, Hospodina zástupů, jsem viděl svýma očima!“ Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů, v ruce měl rozžhavený kámen, který vzal kleštěmi z oltáře. Tím se dotkl mých úst a řekl: „Hle, dotklo se to tvých úst, zmizela tvá vina, smyt je tvůj hřích!“ Pak jsem slyšel hlas páně, jak praví: „Koho mám poslat, kdo nám půjde?“ Řekl jsem: „Zde jsem, mne pošli!“

2.ČTENÍ - 1 Kor 15, 1-11

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Chci vám, bratři, vyložit radostnou zvěst, kterou jsem vám už hlásal. Vy jste ji přijali a jste v tom pevní. Ona vás vede ke spáse, když se jí držíte přesně tak, jak jsem vám to kázal; jinak jste uvěřili nadarmo. Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratří najednou - většina z nich dosud žije, někteří však už zesnuli. Potom se zjevil Jakubovi, pak všem apoštolům. A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdče. Ano, já jsem nejmenší z apoštolů; nejsem ani hoden, abych byl nazýván apoštolem, protože jsem pronásledoval Boží církev. Ale Boží milostí jsem to, co jsem, a jeho milost, kterou mi udělil, nezůstala ležet ladem. Ano, pracoval jsem do únavy daleko více než všichni ostatní. Vlastně ne já, nýbrž Boží milost se mnou. Ale ať už já, nebo oni: tak to kážeme a tak jste v to uvěřili.

EVANGELIUM - Lk 5, 1-11

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když Ježíš stál u Genezaretského jezera, lidé se na něho tlačili, aby slyšeli Boží slovo. Tu spatřil u břehu stát dvě lodě. Rybáři z nich vystoupili a prali sítě. Vstoupil na jednu z těch lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby trochu odrazil od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy. Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zajeď na hlubinu a spusťte sítě k lovení!“ Šimon mu odpověděl: „Mistře, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím sítě.“ Když to udělali, zahrnuli velké množství ryb, že se jim sítě téměř trhaly. Dali znamení společníkům v druhé lodi, aby jim přišli na pomoc, a ti přijeli. Naplnili obě lodě, až se potápěly. Když to Šimon Petr viděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Pane odejdi ode mě: jsem člověk hříšný!“ Zmocnil se ho totiž úžas - a také všech jeho společníků - nad tím lovem ryb, které chytili; stejně i Zebedeových synů Jakuba a Jana, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: „Neboj se! Od nynějška budeš lovit lidi.“ Přirazili s loďmi k zemi, nechali všeho a šli za ním.

6. neděle v mezidobí - 13. února 2022

1.ČTENÍ - Jer 17,5-8

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Tak praví Hospodin: „Prokletý člověk, který spoléhá na člověka, kdo za svou oporu pokládá smrtelníka, svým srdcem odstupuje od Hospodina! Je jako jalovec na pustině: nevidí, že by přišel déšť, svůj domov má v suchopárné poušti, v solném kraji, kde nelze bydlet. Požehnaný člověk, který doufá v Hospodina, jehož oporou je Hospodin! Je jako strom, který je zasazen u vod, který své kořeny vyhání k potoku; když přijde vedro, nestrachuje se, jeho listí zůstává zelené, ani v suchém roku nemá starosti, nepřestává nést ovoce.“

2. ČTENÍ - 1 Kor 15,12.16-20

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři! Káže se o Kristu, že vstal z mrtvých. Ale jak potom mohou říkat někteří z vás, že vzkříšení mrtvých není? Jestliže tedy mrtví nevstávají, ani Kristus nevstal. A nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu, protože pak jste ještě ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti křesťané, kteří už zesnuli. Máme-li naději v Krista jen v tomto životě, pak jsme nejubožejší ze všech lidí. Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli.

EVANGELIUM - Lk 6,17.20-26

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když Ježíš vyvolil dvanáct apoštolů, sestoupil z hory a zastavil se na rovině. A s ním velký zástup jeho učedníků a velké množství lidu z celého Judska, z Jeruzaléma i z tyrského a sidónského pobřeží. Ježíš se zahleděl na své učedníky a řekl: „Blahoslavení, vy chudí, neboť vaše je Boží království. Blahoslavení, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blahoslavení, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát. Blahoslavení jste, když vás budou lidé nenávidět, když vás vyloučí (ze svého středu), potupí a vaše jméno vyškrtnou jako prokleté kvůli Synu člověka. Radujte se v ten den a jásejte, máte totiž v nebi velkou odměnu; vždyť stejně se chovali jejich předkové k prorokům. Ale běda vám, boháči, neboť (už) máte své potěšení. Běda vám, kdo jste nyní nasycení, neboť budete hladovět. Běda vám, kdo se nyní smějete, neboť budete naříkat a plakat. Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich předkové k falešným prorokům.“

7. neděle v mezidobí - 20. února 2022

1.ČTENÍ - 1 Sam 26,2.7-9.12-13.22-23

Čtení z první knihy Samuelovy.

Saul sestoupil na poušť Zif a s ním tři tisíce vybraných mužů z Izraele, aby na poušti Zif slídil po Davidovi. V noci David a Abišaj přišli (k Saulovu) mužstvu, a hle – Saul ležel a spal v ohradě vozů, s kopím zabodnutým do země u své hlavy, Abner pak a lid spali kolem něho. Abišaj řekl Davidovi: „Dnes vydal Bůh tvého nepřítele do tvé ruky. Nuže dovol, abych ho přibodl jeho kopím k zemi jedním bodnutím, druhého nebude třeba!“ David však Abišajovi odpověděl: „Nezabíjej ho! Kdo vztáhne beztrestně ruku na pomazaného od Hospodina?“ Pak vzal David kopí a džbán vody od Saulovy hlavy a odešli. Nikdo je neviděl ani nezpozoroval a nikdo se neprobudil. Všichni spali, neboť na ně padl tvrdý spánek od Hospodina. David přešel na protější stranu údolí, zastavil se na vrcholu hory a zdaleka – byla to velká vzdálenost – volal: „Zde je kopí, králi! Ať sem přijde jeden ze služebníků a vezme ho. Hospodin odplatí každému podle jeho spravedlnosti a věrnosti; vždyť dnes tě vydal Hospodin do mé ruky, ale já jsem nechtěl vztáhnout ruku na pomazaného od Hospodina.“

2. ČTENÍ - 1 Kor 15,45-49
Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři! První člověk, Adam, byl stvořen jako živá bytost, poslední Adam však bude oživujícím duchem. Ale není napřed to, co je zduchovnělé, nýbrž to, co je živočišné, a potom teprve přijde to, co je zduchovnělé. První člověk byl utvořen ze země, je pozemský, druhý člověk je z nebe. Když někdo pochází ze země, ze země jsou i jeho děti. Když někdo pochází z nebe, z nebe jsou i jeho děti. My jsme na sobě nesli podobnost s tím člověkem, který pocházel ze země. Stejně tak poneseme i podobnost s tím, který je z nebe.

EVANGELIUM - Lk 6,27-38
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vám, kteří posloucháte, říkám: Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí, žehnejte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vám ubližují. Tomu, kdo tě udeří do tváře, nastav i druhou; kdo ti bere plášť, tomu neodpírej ani šaty. Každému, kdo tě prosí, dávej, a kdo ti bere, co je tvoje, od toho nežádej nic nazpátek. Jak chcete, aby lidé dělali vám, tak i vy dělejte jim. Jestliže milujete ty, kdo milují vás, co za to můžete od Boha čekat? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují. Prokazujete-li dobrodiní těm, kdo je prokazují vám, co za to můžete od Boha čekat? To přece dělají i hříšníci. Půjčujete-li těm, od kterých doufáte, že vám to vrátí, co za to můžete od Boha čekat? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby dostali stejně tolik nazpátek. Ale milujte své nepřátele, prokazujte dobrodiní a půjčujte a nic nečekejte zpět. Vaše odměna bude hojná a budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým. Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec! Nesuďte, a nebudete souzeni, nezavrhujte, a nebudete zavrženi. Odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a dostanete, míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína. Neboť jako měrou měříte, takovou se zase naměří vám.“

8. neděle v mezidobí - 27. února 2022

1.ČTENÍ - Sir 27,5-8
Čtení z knihy Sirachovcovy.

V sítu, kterým se třese, zůstane smetí, právě tak zůstane vina na člověku, když je prozkoušen. V peci se osvědčí nádoba od hrnčíře, člověk se osvědčí, když s ním mluvíš. Ovoce ukáže, jak byl strom pěstěn, právě tak slovo vyjádří myšlenky lidského srdce. Nikoho nechval, než ho vyzkoušíš, tak se totiž osvědčí člověk.

2. ČTENÍ - 1 Kor 15,54-58
Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři! Až toto tělo porušitelné vezme na sebe neporušitelnost, a toto tělo smrtelné vezme na sebe nesmrtelnost, potom se vyplní to, co stojí v Písmu: 'Vítězně je smrt (navždy) zničena! Smrti, kdepak je tvoje vítězství? Smrti, kdepak je tvůj bodec?' Ten bodec smrti je hřích, a hřích zase čerpal svou moc ze Zákona. Ale Bohu díky! On nám popřává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista. Proto buďte pevní, moji milí bratři, nedejte se zviklat a vždy vynikejte v díle Páně. Víte přece, že vaše námaha není marná, (když ji konáte) ve spojení s Pánem.

EVANGELIUM - Lk 6,39-45
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš řekl učedníkům přirovnání: „Může slepý vést slepého? Nespadnou oba do jámy? Není žák nad učitele; když se dokonale vyučí, bude jako jeho učitel. Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ? Jak můžeš říkat svému bratru: `Bratře, dovol, ať ti vyndám z oka třísku', a sám nevidíš ve svém oku trám! Pokrytče! Napřed vyndej ze svého oka trám, a teprve potom budeš dobře vidět, abys mohl vyndat třísku z oka svého bratra. Není dobrý strom, který dává špatné ovoce, ani zase špatný strom, který dává dobré ovoce. Každý strom se pozná po vlastním ovoci. Z trní nesbírají fíky ani z bodláčí nesklízejí hrozny. Dobrý člověk vydává z dobré pokladnice svého srdce dobro, ale zlý ze zlého vydává zlo. Jeho ústa mluví to, čím přetéká srdce.“

1. neděle postní - 6. března 2022

1. ČTENÍ - Dt 26, 4-10
Čtení z páté knihy Mojžíšovy.

Mojžíš řekl lidu: „Kněz vezme z tvé ruky koš a položí jej před oltář Hospodina, tvého Boha. Ujmeš se slova a vyznáš před Hospodinem, svým Bohem: ‚Můj praotec byl potulným Aramejcem, sestoupil do Egypta a přebýval tam v malém počtu osob jako přistěhovalec. Ale stal se tam národem velikým, mocným a početným. Egypťané však nás týrali, sužovali a podrobili tvrdému otrocství. Tehdy jsme křičeli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin slyšel náš hlas, viděl naši bídu, lopotu a útlak. Hospodin nás vyvedl z Egypta mocnou rukou, napřaženým ramenem, šířil velký strach a působil znamení a divy. Přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zem, zem oplývající mlékem a medem. Nyní hle - přináším prvotiny plodů půdy, kterou jsi mi dal, Hospodine!' Položíš koš před Hospodinem, svým Bohem, a pokloníš se Hospodinu, svému Bohu.“

2. ČTENÍ - Řím 10, 8-13
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Co říká Písmo? ‚Blízko tebe je to slovo, máš ho v ústech i ve svém srdci‘; to je slovo víry, které hlásáme. Jestliže tedy ústy vyznáváš, že Ježíš je Pán, a v srdci věříš, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Víra vede ke spravedlnosti, vyznání ústy vede ke spáse. Písmo přece říká: ‚Žádný, kdo v něho věří, nebude zklamán.‘ Není totiž žádný rozdíl mezi židem a pohanem: všichni přece mají jednoho a téhož Pána a ten je bohatě štědrý ke všem, kdo ho vzývají. Vždyť ‚každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude spasen‘.

EVANGELIUM - Lk 4, 1-13
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš se vrátil od Jordánu plný Ducha svatého. Duch ho vodil pouští čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel. Ty dny nic nejedl a když uplynuly, vyhladověl. Ďábel mu řekl: „Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať se z něho stane chléb!“ Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: ‚Nejen z chleba žije člověk.‘“ Pak ho ďábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království světa a řekl mu: „Všechnu tuto moc a jejich slávu dám tobě, protože mně je odevzdána a dávám ji, komu chci. Jestliže se přede mnou skloníš, všechno to bude tvoje.“ Ježíš mu na to řekl: „Je psáno: ‚Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit!‘“ Potom ho ďábel zavedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů! Je přece psáno: ‚Svým andělům dá o tobě příkaz, aby tě ochránili, takže tě ponesou na rukou, abys nenarazil nohou na kámen.‘“ Ježíš mu odpověděl: „Je řečeno: ‚Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha!‘“ Když ďábel dokončil všechna pokušení, opustil ho až do určeného času.

ZPRÁVY Z VLASTI

Zprávy od 1. do 31. ledna 2022

Politické události

Fiala v novoročním projevu zmínil tři nebezpečí: inflaci, ceny energií a covid

Nový premiér Petr Fiala z ODS pronesl svůj první novoroční projev k občanům. Mluvil sice také o naději, snaze o zlepšení ekonomické situace, ale především v úvodu upozornil na současné problémy, třeba na trvající pandemii covidu-19.

„Budu k vám mluvit zcela otevřeně, protože věřím, že to je jediná cesta, jak můžeme začít řešit naprostou většinu problémů, které nás trápí," začal vítěz říjnových voleb. Podobně jako prezident Václav Havel, i Fiala hned v úvodu apeloval na upřímnost politiků. Polistopadový státník v roce 1990 pronesl známý výrok: „Nezvolili jste si mě proto, abych vám lhal." Fiala podobnou myšlenku vyjádřil slovy: „Politiky si určitě nevolíte proto, aby vám – jak se říká – lakovali věci na růžovo."

Vzápětí zdůraznil, co dle něj bude zemi letos sužovat nejvíce: „Ceny energií, inflace – neboli zjednodušeně řečeno drahota – a covid. To jsou tři vážná nebezpečí, kterým bude Česká republika čelit v tomto roce."

Velkou část problémů dává za vinu minulému kabinetu Andreje Babiše, v němž zasedly ANO s ČSSD a tolerovala ho KSČM. „Předchozí vláda jen málo dbala na naši budoucnost. A doslova žila ze dne na den. Odsouvat problémy na další volební období je totiž vždycky jednodušší, než kousnout do kyselého jablka a začít je řešit," kritizoval lídr koalice Spolu.

K pandemické situaci se dle svých slov staví realisticky: „Dlouhodobě zastávám názor, že s covidem je třeba se naučit žít. Za vládu vám mohu slíbit, že se budeme snažit, aby všechna nezbytná opatření byla maximálně rozumná, přiměřená a předvídatelná." Vyzval k vakcinaci a ohleduplnosti. V závěru premiér popřál občanům, aby rok 2022 prožili co nejlépe. „Za sebe i za celou vládu vám mohu slíbit, že pro to uděláme vše, co bude v našich silách."

Fialovo vystoupení bylo třetí v pořadí. Prezident Miloš Zeman pronesl tradiční vánoční poselství už na Štěpána (26. prosince). Hovořil hlavně o pandemii, za nebezpečí označil evropský Green Deal. Před Fialou vystoupil předseda Senátu Miloš Vystrčil. Ten ocenil zejména solidaritu Čechů po tornádu, které se Jižní Moravou prohnalo v červnu minulého roku.

Vláda získala důvěru Poslanecké sněmovny

Kabinet Petra Fialy složený z koalic Spolu (ODS, KDU-ČSL, TOP 09) a Pirátů se Starosty ve čtvrtek 13. ledna dostal důvěru dolní komory parlamentu. Zapotřebí bylo 97 hlasů, dohromady jich vláda získala 106. Podpořili ji poslanci vládní koalice, proti bylo 87 opozičních poslanců ANO a SPD.

Historicky nejdelší jednání o důvěře vládě od vzniku České republiky začalo ve středu 12. ledna, 102 dnů po skončení parlamentních voleb v říjnu 2021. Jako první promluvil premiér. Po něm se u mikrofonu střídali poslanci opozičních stran, ministři se ke slovu dostali až večer. Jejich vystoupení vyvolala další debatu opozice, diskutovalo se celý den a celou noc, podle ČTK zhruba 21 hodin. Přerušená schůze pokračovala ve čtvrtek od 18 hodin.

Před hlasováním si znovu vzal slovo Fiala. Shrnul své hlavní cíle, na které by se chtěl ve vládním období zaměřit. Mezi ně začlenil zavedení daňové brzdy, důchodovou reformu, zahájení tendru na dostavbu jaderné elektrárny Dukovany, postavení 200 kilometrů dálnic, revizi učebních plánů na základních a středních školách a Digitalizaci. Dalším z bodů byla orientace republiky na Evropskou unii a Severoatlantickou alianci a podpora demokracie a ochrana lidských práv.

V reakci se vyjádřil i jeho předchůdce ve funkci a předseda hnutí ANO Andrej Babiš. „Můžete se spolehnout, že budeme, jak jsem to slíbil, konstruktivní opozice. Nám záleží na tom, aby naše země prosperovala, naši lidé se měli dobře a já myslím, že to je společný cíl a já vám za to děkuji, pane premiére," řekl Babiš.

Po hlasování předseda vlády zakončil jednání: „Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vše, co mělo být řečeno, už zde zaznělo a možná i něco navíc. Ale dovolte mi říct ještě jednu větu: jménem svým i jménem vlády České republiky vám děkuji za vyslovení důvěry".

Hnutí STAN vrátí všechny povolební dary od firem, oznámil Rakušan

Všechny dary, které hnutí Starostové a nezávislí po říjnových sněmovních volbách přijalo od právnických osob, vrátí jejich odesílatelům. V úterý 18. ledna to na tiskové konferenci oznámil předseda Vít Rakušan. Podle něj nejsou v rozporu se zákonem, vedení však usoudilo, že zákonnost postupu nestačí a primární je zachování důvěry voličů.

Poté, co se na Starosty a nezávislé snesla kritika jak od opozice, tak od koaličních partnerů, se hnutí rozhodlo nadále přijímat pouze dary od fyzických osob, dokud se nezmění zákon o financování stran. Podle Rakušana by byla nutná novela.

„Naše financování, a na tom trváme, není v žádném ohledu v rozporu se zákonem. Tato skutečnost je doložitelná a prokazatelná. Uvědomujeme si však zátěž, kterou neseme. Nechceme zatěžovat koaliční partnery a žádné peníze nestojí za to, abychom riskovali důvěru lidí," sdělil na tiskové konferenci.

Do pozornosti médií a veřejnosti se transakce vládní strany dostaly poté, co server Seznam Zprávy upozornil na povolební dary pro STAN pocházející od firem, které spoluvlastní trestně stíhaný podnikatel Ladislav Dušek. „Tam by ani neměl říkat předseda hnutí STAN, že si to nechá prošetřit, to by měl vrátit okamžitě," kritizovala Rakušana při jednání o důvěře vládě ve Sněmovně předsedkyně poslaneckého klubu ANO Alena Schillerová.

ANO a SPD kritizovaly taktéž dary od společností s neprůhlednými vlastníky na Kypru. Tamní firmu patřící ženě Věslava Michalika, původního kandidáta STAN na ministra průmyslu a obchodu, vyšetřuje policie.

Financování je už druhou kauzou, se kterou se Starostové a nezávislí v této době potýkají. Opozici a části koaličních poslanců vadil odjezd poslance Jana Farského do USA, kde se měl v rámci stipendia od Fulbrightovy komise věnovat výzkumu na osmiměsíční stáži, ale zároveň si chtěl ponechat poslanecký mandát. Nakonec Farský oznámil, že se mandátu vzdá. Vyslyšel tak výzvu předsednictva hnutí.

Vláda zrušila povinné očkování, nechce prohlubovat příkopy ve společnosti

Ministři zrušili 19. ledna povinné očkování proti covidu. „Nechceme prohlubovat příkopy ve společnosti," řekl premiér a předseda ODS Petr Fiala. „Splnil jsem to, co jsem slíbil," řekl ministr zdravotnictví Vlastimil Válek z TOP 09. Zásadní rozhodnutí vláda udělala právě ve chvíli, kdy rekordně sílí epidemie covidu v mutaci omikron. Již dvě dávky očkování proti omikronu podle Válka brání.

Pod stůl tak padá povinné očkování pro lidi nad 60 let a pro některé profese, jak ho schválila bývalá vláda Andreje Babiše. „Nepoužíval bych slova, že rozvolňujeme," prohlásil Fiala.

„Povinné očkování znamená spoustu sociálních, legistativních a dalších důsledků, které je vždycky potřeba promýšlet dříve, než se nějaké takové rozhodnutí učiní," řekl již v úterý po jednání se zástupci zaměstnavatelů a odborů premiér.

Ministr Válek avizoval úpravu vyhlášky již od nástupu nové vlády, vyřadit z ní chtěl přinejmenším plošné povinné očkování podle věku.

Část vyhlášky, kterou Fialova vláda zrušila, počítala s tím, že od března měli být povinně očkováni zaměstnanci ve zdravotnictví a sociálních službách a studenti připravující se na práci v těchto oborech, policisté a městští strážníci, vojáci z povolání i v aktivní záloze, hasiči a to i dobrovolní, lidé pracující u zpravodajských služeb.

Vláda schválila i novelu prodlužující účinnost pandemického zákona, který má pomáhat v boji proti covidu mimo režim nouzového stavu.

Platnost zákona nebude časově omezena, přičemž původní návrh ministerstva počítal s tím, že významná část zákona bude platit do konce srpna 2023.

Mimořádnými opatřeními bude nově možné omezit provoz všech typů provozoven, trhů, sportovišť i školských či vzdělávacích zařízení pro děti od tří let. Opatření by nově mohlo vydávat také ministerstvo obrany.

Ministři podpořili i návrh ministra školství Petra Gazdíka na zvýšení počtu dnů ředitelského volna na deset. „Ředitelé škol je budou moci využít i na distanční výuku. Obojí generuje rodičům nárok na ošetřovné," napsal na Twitteru ministr Gazdík. Návrh vlády ještě musí schválit obě komory parlamentu.

Češi jsou vzdělanější a v průměru o 1,7 roku starší. ČSÚ zveřejnil první výsledky sčítání

Počet vysokoškolsky vzdělaných osob v republice překročil 1,5 milionu, průměrný věk obyvatel dosáhl 42,7 roku a 32,1 % dospělých je svobodných, uvedl Český statistický úřad 13. ledna na tiskové konferenci k prvním výsledkům loňského sčítání. To se koná pravidelně v desetiletých intervalech, a nabízí tak unikátní porovnání s historií.

Počet obyvatel České republiky činil 10 524 167 osob, což je oproti předchozímu sčítání v roce 2011 zhruba o 87 tisíc víc. Dobrovolnou otázku národnosti zodpovědělo 68,4 % obyvatel, nejčastěji se hlásili k národnosti české (83,8 %), dále moravské (5,0 %) a slezské (0,2 %).

Mezi téměř půl milionem cizinců je zhruba třetina Ukrajinců (asi 150 tisíc), Slováků je přes 95 tisíc, Vietnamců 54 tisíc a Rusů 35 tisíc. „Je velmi potěšující, že plných 85 % obyvatel se sečetlo elektronicky, a listinné formuláře se tak staly spíše doplňkovou formou. Předčilo to naše původní očekávání," uvedl předseda ČSÚ Marek Rojíček. Důležité podle něho je, že se poprvé maximálně využily také registry státní správy, poprvé tam vstoupily registry evidence obyvatel a databáze České správy sociálního zabezpečení.

Ekonomika

Meziroční inflace se během prosince dostala na 6,6 %, nejvíce od září 2008

Inflace v prosinci opět stoupla, proti listopadu o 0,4 %. Nejvíce vzrostly ceny potravin, nealkoholických nápojů a dopravy. Prosincová míra se tak dostala na 6,6 %, což posouvá průměr za rok 2021 na 3,8 %. Letos odborníci předpokládají až 10 %.

„V lednu z inflace odezní efekt odpuštění DPH, bez kterého by již nyní inflace byla poblíž osmiprocentní hranice. S tradičním lednovým zdražováním, které v letošním roce bude velmi pravděpodobně plošné, tak lze očekávat další citelnější zrychlení inflace směrem k desetiprocentní hranici," uvedl hlavní ekonom České bankovní asociace Jakub Seidler.

ČNB vydala plán, jak bude podle odhadů vypadat inflace v tomto roce. Porostou ceny energií, které měly až do ledna dočasně snížené DPH. O to víc se projeví v lednu. Ředitel měnové sekce ČNB Petr Král nevylučuje, že se letos dostane inflace do dvouciferných čísel.

Kurzovní lístek 24. 1. 2021 (střed)

EUR, 1 24,525
Kanada, 1 17,193
USA, 1 21,694

Kultura

Nejvíce nominací na Českého lva obdržely Zátopek a Okupace

Celkem 25 snímků bude soupeřit o 19 sošek v rámci 29. ročníku Českého lva. Životopisné drama režiséra Davida Ondříčka Zátopek získalo 13 nominací, včetně kategorie nejlepší celovečerní hraný film, a dělí se tak o pomyslné první místo s prvotinou Michala Nohejla s názvem Okupace. Z ateliérů České televize dominuje nad dalšími pěti navrženými tituly minisérie Božena. „Snažíme se přinášet i přesah," reagoval generální ředitel České televize Petr Dvořák.

Hned za Okupací a Zátopkem se řadí fantasknì tragikomedie Martina Šulíka Muž se zaječíma ušima, jenž usiluje hned o 11 trofejí. Svým obsazením by mohla přinést opakovaný úspěch dosavadním držitelům Českého lva Miroslavu Krobotovi nebo Oldřichu Kaiserovi. Na nej-

lepší snímek aspiruje také významný počin Michaely Pavlátové Moje slunce Mad, který se v kategorii animovaných filmů uchází také o Oscara. Jedna z devíti nominací dramatu Olma Omerzy, Atlas Ptáků, by mohla získat sošku Elišce Křenkové. Ta už v minulých letech právě pod taktovkou režiséra Omerzy získala lva za nejlepší herečku ve vedlejší roli, kterou má teď znovu na dosah. Uspět by mohla i v roli hlavní, a to v Mart'anských lodích režiséra Jana Foukala. Osm nominací si dále vysloužilo romantické drama Chyby Jana Prušinovského.

Ceremoniál 29. ročníku Českého lva se bude konat v pražském Rudolfinu 5. března v přímém přenosu České televize. Večerem bude provázet Jiří Havelka. „Doufáme, že v publiku budou alespoň všichni nominovaní," prohlásil prezident České filmové a televizní akademie Ivo Mathé. Formát večera kvůli měnící se epidemické situaci stále není jistý.

Sport

Účast českých sportovců na Zimních olympijských hrách v Pekingu 2022

Rekordní olympijskou výpravu vyšle Český olympijský výbor do čínského Pekingu na Zimní olympijské hry, které se tam uskuteční od pátku 4. února do neděle 20. února 2022. Nominace na XXIV. olympijské hry má zatím 113 sportovců, o které se bude starat 140 členů doprovodu. Česko bude mít poprvé v historii svého zástupce ve všech patnácti sportech.

Plénum Českého olympijského výboru prostřednictvím elektronické pošty schválilo návrhy nominace předložené jednotlivými sportovními svazy. Do Pekingu tak Česko vyšle největší výpravu v historii. Dosud nejpočetnější skupina vyrážela před čtyřmi lety do Pchjongčchangu, kam odcestovalo 94 sportovců. V Soči soutěžilo 88 lidí, ve Vancouveru 93.

„Máme největší výpravu v historii, ještě nikdy necestovalo na zimní olympijské hry více než 100 sportovců. Ester Ledecká má znovu dvě nominace, v alpském lyžování i ve snowboardingu. Výprava je tak početná hlavně díky účasti českých hokejistek, které po úspěšné kvalifikaci budou Česko na letošních zimních olympijských hrách reprezentovat vůbec poprvé. Ale nejen ony. Svou premiéru prožijí i čeští curleři nebo skokanky na lyžích.

Unikátem zůstává Ester Ledecká, která bude podobně jako před čtyřmi lety startovat ve dvou různých sportech. A v obou bude obhajovat zlatou medaili.

Dalšími českými medailovými nadějemi budou rychlobruslařka Martina Sáblíková, která se objeví už na páté olympiádě (na třech předchozích přitom brala minimálně jednu medaili) nebo biatlonová mistryně světa Markéta Davidová.

A v případě, že vyléčí své zlomené nohy, tak pochopitelně i Eva Samková, zlatá ze Soči a bronzová z Pchjongčchangu.

„Eva je kvalifikovaná i nominovaná svazem a o tom, zda pojede, se bude rozhodovat na poslední chvíli. Podmínka účasti sportovce samozřejmě je, aby měl odpovídající zdravotní stav. O něm rozhodnou její lékaři. Budeme respektovat jakékoli Evino rozhodnutí," ujistil šéf výpravy Martin Doktor.

S dalšími medailovými nadějemi už to tak vesele nevypadá. Překvapit jistě může některý z biatlonistů, stříbro ze sprintu bude obhajovat Michal Krčmář.

Michal Novák už zase na běžkách v této sezoně obsadil pátou příčku. A bez hráčů z NHL si na medaili myslí i čeští hokejisté.

„V současné době, kdy není nic jisté, je těžké cokoli odhadovat. Ale já jako šéf olympijského výboru našim sportovcům věřím. Ester Ledecká a Martina Sáblíková jsou stálice, máme skvělé biatlonisty," řekl Kejval. „Držíme pěsti Evce Samkové, aby se stihla uzdravit. A samozřejmě všem, aby si splnili na olympijských hrách své sportovní sny. Třeba se dočkáme i nějakého skvělého překvapení."

Hokejová komunita tvoří skoro polovinu české výpravy, má 48 členů mužského a ženského týmu. Česká hokejová reprezentace mužů jede na olympijský turnaj v Pekingu s velmi zkušeným týmem. Trenér Filip Pešán a generální manažer Petr Nedvěd vsadili na nominaci o 24 hráčích, jejichž věkový průměr se blíží ke 30 letům. V Pekingu se začne hrát 9. února. Pro český hokej to bude už 23. účast na olympijských hrách, což z týmu dělá nejčastějšího účastníka. Během 24. turnaje ale Pešánův výběr rozhodně nepatří mezi favority. Nominaci navíc zkomplikovalo stanovisko NHL, která odmítla do Číny poslat své hráče.

Stejně tak jako loňské hry v Tokiu se ani ty letošní neobejdou bez přísných koronavirových opatření. „Dnešní doba je bohužel taková, že se řeší jenom ta nemoc, a ne to nejpodstatnější, co by mělo být – to je sport a radost ze sportu," postěžoval si trenér českých hokejistek Tomáš Pacina. O sportovce se na místě postará medicínský tým, který v čele se šéflékařem Jiřím Neumannem a hlavním fyzioterapeutem Pavlem Kolářem bude pracovat ve třech olympijských vesnicích.

Otázkou zůstává, kdo ponese 4. února při slavnostním zahájení her v Ptačím hnízdě českou vlajku. Na předchozích pěti zimních hrách připadla tato pocta opravdovým českým sportovním osobnostem: Aleši Valentovi, Martině Sáblíkové, Jaromíru Jágrovi, Šárce Strachové a Evě Samkové. Právě Strachovou se Samkovou za vlajkonošky zvolili sami sportovci. Koho zvolí tentokrát?

Zpracováno podle:
http://carolina.fsv.cuni.cz/
https://www.idnes.cz/

Česká katolická misie v Chicagu

9415 Rochester Ave.
Brookfield, IL 60513
Tel: 708-255-5117
Mobil: 708-533-1050

Má novou webovou stránku

http://velehradchicago.org

Další aktuální informace naleznete na facebooku

https://www.facebook.com/CeskamisieBrookfield/

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Arcibiskup Charles D. Balvo byl jmenován apoštolským nunciem v Austrálii

Svatý otec František jmenoval 17. ledna 2022 arcibiskupa Charlese D. Balvo, dosavadního apoštolského nuncia v České republice, nově apoštolským nunciem pro Austrálii. Nový apoštolský nuncius pro Českou republiku nebyl zatím jmenován.

Mons. Charles Daniel Balvo se narodil v Brooklynu ve Spojených státech amerických 29. června 1951. Na kněze byl vysvěcen 6. června 1976 v New Yorku. Vystudoval kanonické právo. Do diplomatických služeb Svatého stolce vstoupil 1. března 1987, působil postupně v diplomatických zastupitelstvech Svatého stolce v Ghaně, Ekvádoru, Chile, v České republice, Jordánsku a Litvě. 1. dubna 2005 byl jmenován apoštolským nunciem na Novém Zélandu, Cookových ostrovech, ostrově Fidži, Marshallových ostrovech, Kiribati, ve Federativních státech Mikronésie, Nauru, Palau, na ostrově Samoa, Tongu a Vanuatu a apoštolským delegátem Oceánie. 17. ledna 2013 byl jmenován apoštolským nunciem v Keni a stálým pozorovatelem Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) a pro lidská sídla (UN-Habitat). 21. prosince 2013 byl jmenován apoštolským nunciem v Jižním Súdánu.

Charles D. Balvo přicestoval do ČR 28. listopadu 2018. Dne 6. prosince 2018 předal své pověřovací listiny prezidentu republiky, čímž se oficiálně stal reprezentantem Vatikánu v naší zemi. Dne 17. ledna 2022 ho Svatý otec jmenoval apoštolským nunciem v Austrálii.

Emeritní olomoucký biskup Mons. Josef Hrdlička oslavil 80 let

Své významné životní jubileum 80 let oslavil 19. ledna emeritní olomoucký biskup Mons. Josef Hrdlička. Biskupem je od roku 1990, v roce 2017 přijal papež František jeho rezignaci podanou z důvodu dosažení věku 75 let.

Otec biskup Josef Hrdlička se narodil 19. ledna 1942 ve Velkých Opatovicích nedaleko Jevíčka. Maturoval v roce 1959 a poté pracoval jako pomocný dělník Adamovských strojíren v rodném městě. Pro své náboženské přesvědčení totiž nebyl doporučen k vysokoškolskému studiu. Na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu do Litoměřic mohl nastoupit až v roce 1967 a ve studiu pokračoval i poté, co fakulta přesídlila do Olomouce.

Kněžské svěcení přijal 1. července 1972. Dne 17. března 1990 byl jmenován titulárním biskupem thunudrumským a pomocným biskupem olomouckým. Biskupské svěcení přijal – společně s dalším nově jmenovaným pomocným biskupem a současným arcibiskupem Janem Graubnerem – dne 7. dubna 1990 a za své biskupské heslo si zvolil citát z Janova evangelia „Vos dixi amicos" („Nazval jsem vás přáteli", Jan 15,15).

V současnosti je kanovníkem metropolitní kapituly při katedrále sv. Václava. V rámci České biskupské konference zasedal v Komisi pro liturgii a do roku 2017 byl předsedou Rady pro kulturu a památky. Jeho rezignaci na úřad pomocného biskupa, podanou z důvodu dosažení věku 75 let, přijal papež František dne 1. února 2017.

Kromě své požehnané pastorační služby se otec biskup Hrdlička hojně věnoval a stále věnuje psaní, a to jak tvůrčímu, tak překladům. Z jeho teologických děl zmiňme např. tato: Stinnou cestou (biblické podněty k rozjímání při cestách přírodou), Novéna k služebníku Božímu P. Antonínu Šuránkovi, cyklus dvou homiletických knih Pane, Ty máš slova věčného života a Pane, ty víš všechno, dále úvahy a meditace nad žalmy Probuď se, citero a harfo, potažmo Silná jako smrt je láska (biblické příběhy dvojic, jež spojila láska). Sestavil též a pod názvem Celá krásná vydal antologii mariánské poezie z celé Evropy.

Je znám rovněž jako překladatel duchovní poezie, jeho přičiněním vyšly např. výbory duch. poezie anglické (Démant a slza a V souhvězdí slávy), výbor básní K. H. Chestertona (Souzvuk barev) či jezuitského kněze a básníka R. Southwella (Hořící dítě a jiné básně). Nelze opomenout ani jeho milovaného G. M. Hopkinse (Více uvnitř a Jsem výšleh z ohně k ohni). Z němčiny se podílel na překladu Rilkeho sbírky Život Mariin a ze španělštiny na výboru španělské mystické poezie Dotek tvého ticha. Před Vánocemi mu pak vyšla zatím poslední přebásněná kniha a sice verše Arnulfa z Lovaně V kříži najdu vše, co hledám. Podle dramatu básníka Paula Claudela napsal libreto k opeře Noc plná světla, kterou zkomponoval Zdeněk Pololáník.

Apel pro Evropu k situaci na Ukrajině

Předsednictvo Rady evropských biskupských konferencí, oslovuje biskupy evropského kontinentu v tomto dramatickém okamžiku napětí kolem Ukrajiny, chce vyjádřit svou blízkost církvím na Ukrajině a všem jejím lidem. Vyzývá mezinárodní společenství, aby zemi nabídlo svou podporu v souvislosti s nebezpečím ruské vojenské ofenzívy.

V době, kdy celé mezinárodní společenství interpretuje akce ruských vojenských sil jako skutečnou hrozbu míru na celém světě, vyjadřujeme blízkost – v této době strachu a nejistoty o budoucnost země – našim bratrům a sestrám ve víře a všemu lidu Ukrajiny.

Slyšeli jsme hlas Svatého otce Františka, který opakovaně vyjadřoval svou otcovskou blízkost k „milované Ukrajině" a nabádal mocné ve světě, aby krizi vyřešili „opravdovým dialogem, nikoli zbraněmi" *(Anděl Páně ze dne 12.12.2021)*. Navíc ve svém nedávném Proslovu k diplomatickému sboru akreditovanému u Svatého stolce zdůraznil, že „vzájemná důvěra a ochota zapojit se do klidné diskuse by také měla inspirovat všechny zúčastněné strany, aby bylo možné na Ukrajině nalézt přijatelná a trvalá řešení…" (*Audience diplomatického sboru dne 10.01.2022)*.

Také my, jako pastýři evropského kontinentu, chceme apelovat na vůdce národů, aby nezapomněli na tragické světové války v minulém století a aby mezinárodní právo i nezávislost a územní suverenita každé země byly bráněny. Společně se Svatým Otcem chceme vyzvat vlády, aby na Ukrajině nalezly „přijatelná a trvalá řešení" založená na dialogu a vyjednávání a bez použití zbraní.

V této mimořádně choulostivé době žádáme křesťany, aby se modlili za dar míru na Ukrajině, aby ti, kdo jsou za to zodpovědní, byli naplněni a šířili mír, který je „přenosný" a aby krize byla překonána výhradně dialogem.

Biskup Cikrle dostal titul čestného občana města Brna

V úterý 25. ledna 2022 převzal diecézní biskup Mons. Vojtěch Cikrle titul čestného občana města Brna. Je to v roce, kdy si brněnské biskupství bude připomínat 245. výročí svého založení 5. 12. 1777.

„Čestné občanství je nejvyšším osobním vyznamenáním, které můžeme jako město udělit. Náleží těm, kteří svůj život a práci zasvětili právě Brnu. Výraznou měrou reprezentují město navenek, ale zejména mají silný vztah k městu, pomáhají mu se rozvíjet," uvedl první náměstek brněnské primátorky Petr Hladík.

Čestné občanství udělují zastupitelé jednou za volební období, v současné době má Brno čtyřicet jedna čestných občanů. Společně s diecézním biskupem Vojtěchem Cikrlem titul letos dostane předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský, historička Milena Flodrová a in memoriam jazzový hudebník Gustav Brom a filozof Roger Vernon Scruton.

Podle zpráv České biskupské konference - https://www.cirkev.cz

Mons. Václav Malý
oslavil 25. výročí biskupského svěcení

Rovných 25 let uplynulo 11. ledna od chvíle, kdy byl vysvěcen na biskupa Mons. Václav Malý. Papež Jan Pavel II. jej jmenoval 3. prosince 1996 titulárním biskupem marcelliánským a pomocným biskupem pražským. Biskupské svěcení přijal z rukou kardinála Miloslava Vlka 11. ledna 1997 spolu s dnes už zesnulým Mons. Jiřím Paďourem. Jeho biskupské heslo zní Pokora a pravda.

Mons. Václav Malý se narodil 21.9. 1950 v Praze. Po absolvování gymnázia studoval v letech 1969-1976 na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích, na kněze byl vysvěcen 26.6. 1976 v Praze. V letech 1976-1978 byl kaplanem ve Vlašimi a Plzni.

V únoru 1977 podepsal Chartu 77, v roce 1978 se stal členem Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. Od ledna 1979 byl bez státního souhlasu, pracoval jako zeměměřičský figurant. V květnu byl 1979 zatčen, obviněn z podvracení republiky a ve vazbě byl držen do prosince 1979. V letech 1980-86 pracoval jako topič v pražských hotelech. V letech 1981-1982 byl mluvčím Charty 77, v roce 1989 mluvčím Občanského fóra.

Od r. 1990 do r. 1991 spravoval farnost sv. Gabriela, v letech 1991-1996 byl farářem u sv. Antonína v Holešovicích.

1.12. 1996 byl jmenován kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Víta a 3.12.1996 titulárním biskupem marcelliánským a světícím biskupem pražským. Svěcení přijal 11.1. 1997 v Praze.

V České biskupské konferenci je členem Komise pro kněžstvo a předsedou Rady Iustitia et Pax, menšiny a migranti a Rady pro pastoraci krajanů v zahraničí.

Mašemu milému Otci biskupovi Mons. Václavu Malému do dalších let apoštolské služby přejeme a v modlitbách vyprošujeme hojnost darů Ducha Svatého, pevné zdraví a neutuchající životní optimismus. Děkujeme mu za péči o naše krajany ve světě, a zvláště o jeho stálý zájem a starostlivost o České misie ve Spojených státech a Kanadě. Děkujeme mu za jeho pastorační návštěvy, zvláště za udělování svátosti biřmování a těšíme se na setkání v tomto roce

Mons. Dušan Hladík, Chicago
Fr. Antonín Kocurek, New York
Fr. Libor Švorčík, Los Angeles
Fr. Ján Čukáš, Toronto
a čeští, moravští a slovenští krajané v USA a Kanadě

Kronika České misie v Chicagu v roce 2021

Svátostný život

Pokřtěn byl dospělý:
04 – 03 Ľubomír Jankech

Pokřtěny byly děti:

01 – 10 Maria Hvizdoš
01 – 17 Ondrej Selvek Jr.
02 – 06 Keya Kandra
02 – 13 Lukáš Lucky
02 – 27 Liam Nicolas Jouravleff
04 – 24 Teo Gallik
05 – 01 Allie Vanessa Mirowski
05 – 02 Jonathan Matej Rošťák
05 – 08 Klára Kovalčik
05 – 08 Jakub Kovalčik
05 – 29 Michal Jasnak
07 – 10 Liam Bdzoch
08 – 28 Timothy Michael Kurilec
10 – 09 Andrew Mathias Lelkes
10 – 09 Nicolas Timothy Lelkes
12 – 27 Oliver Kendereš

Poprvé ke stolu Páně přistoupili:

04 – 03 Ľubomír Jankech
06 – 06 Anna Kroupa

Svátost biřmování přijali:

04 – 03 Ľubomír Jankech
04 – 25 Philip Brian Jurčik
04 – 25 Dominik Jurko
04 – 25 Michaelle Kathy Knežnik
04 – 25 Timea Krettová
04 – 25 Peter Kristof Lehotsky
04 – 25 Michelle Sara Lešundáková
04 – 25 Gabriela Minčíková
04 – 25 Richard Niemec
04 – 25 Natalie Pirožek
04 – 25 Natalia Rošťák
04 – 25 Nicole Suska

Na věčnost byli povoláni:

05 – 14 Martin Košťál
06 – 30 Margita Mikle
08 – 30 Klaudius Janiš
09 – 09 Gregory Edward Brania
09 – 26 Karel Chrobák
10 – 22 Alice Vedralová
12 – 01 Stefan Pollak

V roce 2021 bylo celkem:

1 křest dospělého
16 křtů dětí
2 první svatá přijímání
12 biřmování
6 pohřbů

Poděkování dobrodincům České misie

V průběhu roku 2021 na potřeby České misie přispěli:

Zvláštní poděkování
všem, kdo se podíleli
na stěhování a instalaci soch
sv. Cyrila a Metoděje
Michal Rošťák
Pavel Cícha, Tomáš Kroupa
Rostislav Ticháček, Ján Kolodzej
Jiří a Michal Petraturovi
Ladislav a Marie Murárikovi
Dominik a Marika Lukasovi
Julia Scurek a mnozí další

Mezi „Stavitele chrámu"
s dary vyššími než $1000 se řadí:

Christian Klíma
Martina Novotný
Anna Švehla
Maria Vedral a Ray Lawrence
John Kyncl M.D.a Míla Kyncl M.D.
Vera Borýsek na památku Josefa Borýska
Ingrid Chybík na památku Miroslava Chybíka
Rodina Vedralova na památku Alice Vedralové
JUDr. Jaroslav Horký – Praha
Mařík-Baken Funeral Services
Tomáš a Ewa Kroupovi
Pavel a Marie Cichovi
Jiří a Lenka Petraturovi
Ján a Adriana Kolodzejovi
Joseph Kučera, M.D.
Alice Vedral
Karel Chrobák
Nejmenovaný dárce
Ladislav a Marie Murárikovi
Antonín a Ludmila Vyskočilovi
John a Rosemary Škachovi
Cyril Příkazský
John Pad'our
Nejmenovaný dárce
Pavol Rošťák
Michal Rošťák
Maria Maňkošová
Marta Rathanová
Jaromír a Hana Smažilovi

Dary $ 500 - $ 999 věnovali:

Angeline Bultas
Antonín Krištof a Ingrid Matta
Martina Dominiková
Mark a Maria Novákovi
Vojtěch a Maria Chládkovi
Jan Novotný - Kanada
František Schultz
Božena Novotný
Josef a Ludmila Stojaspalovi
Michael Vukson and Anna Minarik
Blanka Herz
Další nejmenovaní dárci

Dary $ 100 - $ 499 věnovali:

Czech Catholic Union Cleveland
Our Lady of Lourdes Church Cleveland
Catholic Slovak Ladies Association Chicago
Fr. Paul Chovanec
Jiří a Marie Jakubec
Agnes Hrudkaj
Tomáš a Lucia Basista
Věra Černý
Dr. David Tománek
Josef Kucera M.D.
Jitka Higgins
Jaroslava Kulhánek
Vlasta Šnéberger
Jerry Otec
Jozef Gonda a Zuzana Matiova
Miloslava Douša
Stanley Bartek
Robert a Kathleen Boharic
Jana Karásek
Joseph Příkazský
Vit Fojtík
Mildred Janiga
Rostislav a Maria Kolek
Jarmila Dufka
Jerry Liscak
Martin a Anna Roller
Milena Fencl
Jana Murarikova
Marianne Chybík
Angela M. Chybík
Maria Evan
Josef Pavlica
Stanislav a Margaret Borýsek
Miroslav a Cecilie Lazar
Joseph Zacharda
Stanislav Bohonek D.D.S.
Jaroslav a Pavlina Lisy
Anna Kooser
Další nejmenovaní dárci

Hospodaření

Zůstatek 2020:	$ 268,972.55
Příjmy 2021:	$ 164,272.15
Vydání 2021:	$ 169,951.72
Zůstatek 2021:	**$ 263,292.98**

Ze života České misie v Chicagu v minulém roce

Milí přátelé

na začátku nového roku 2022 Vám zasílám mnoho srdečných pozdravů z České misie v Chicagu. Chtěl bych se tak jako jiná léta ohlédnou za uplynulým rokem a podělit se s Vámi o to nejdůležitější, co jsme v něm prožili. I když jsme i u nás opět bojovali s epidemií covidu, přesto mohu říci, že minulý rok byl pokojný a požehnaný a naše misie pokračovala ve své činnosti bez vážných změn.

Duchovní i společenský život je u nás již třetím rokem obohacen o slovenskou komunitu, které se dosud přes dosti velké úsilí nepodařilo sehnat svůj vlastní kostel. I když ve zdejší arcidiecézi se v současnosti každý rok zavírá několik desítek katolických kostelů a podobně je tomu i u jiných církví, takže je na prodej kostelů celkem dost, pokaždé se narazilo na nějaké problémy, ať už nevyhovovala lokalita, či velikost a požadované příslušenství, protože Slováci chtějí u kostela i větší školu, nebo již vážná jednání nakonec ztroskotala na podmínkách prodeje a s tím souvisejících finančních možnostech Slovenské misie nebo přemrštěných požadavcích místního stavebního úřadu, který žádal při převodu budov nákladné stavební a bezpečnostní úpravy. Tak se hledá dál a slovenská komunita stále působí pod naší střechou a velmi dobře spolu vycházíme. České a slovenské mše svaté míváme na střídačku. V pondělí, ve středu, ve čtvrtek a v sobotu večer s nedělní platností jsou české mše svaté, v úterý a v pátek slovenské mše svaté. V neděli dopoledne je první slovenská a druhá mše česká. Na svátky míváme někdy bohoslužby společné dvojjazyčně, jindy, pokud se očekává větší návštěvnost, tak mše a obřady děláme dvakrát česky a slovensky. Slovenskou misii řídí P. Stanislav Bindas, rodák ze Slovenska, člen misijní společnosti sv. Vincence z Pauly. Částečně bývá u nás v misii a částečně v jejich klášteře v Chicagu a na jejich univerzitě studuje nyní angličtinu a posléze hodlá dělat doktorát z teologie.

I když i vloni byla jistá omezení kvůli koronaviru, bohoslužeb se toto nedotklo a vše jsme konali v plném rozsahu. Na české mše v sobotu večer a v neděli chodívá dohromady 80 – 100 lidí, na slovenské mši jich bývá více asi kolem 120, o svátcích kostel mající kapacitu 180 míst k sezení „praská ve švech." Ve všední dny bývá účast menší 10 – 20 lidí, oblíbené jsou první pátky, kdy chodí kolem 70 věřících a se slovenským knězem zpovídáme obvykle hodinu před mší svatou a hodinu po mši svaté. V týdnu stále dodržujeme naše pravidelné pobožnosti. V pondělí po mši svaté modlitby za nemocné a různě závislé lidi, ve čtvrtek po mši svaté hodinovou adoraci Nejsvětější svátosti. Na první pátky smírnou pobožnost k Božskému Srdci Páně, na první soboty po mši svaté večeřadlo v intencích Mariánského kněžského hnutí. Denně před mší svatou je společná modlitba svatého růžence, v postní době vždy v pátek křížová cesta. Mimo to se pravidelně – nepravidelně scházejí každý týden mladé maminky k modlitbám matek za své děti, populárními se v posledním roce staly večery chval každou třetí sobotu v měsíci po mši svaté, kdy opět při asi hodinové adoraci se střídají meditativní zpěvy s chválami, prosbami a díkůčiněním. Též jednou měsíčně se mladí scházejí k modlitbě sedmibolestného růžence a dalším modlitbám za nenarozené děti.

Z mimořádných duchovních akcí bych připomněl postní víkendovou duchovní obnovu, kterou nám vloni vedl P. Libor Svorčík, český misionář z Kalifornie. Dále slavnost biřmování po Velikonocích na neděli Božího milosrdenství, které uděloval jedenácti Slovákům řeckokatolický biskup, rodilý Slovák, Milan Lach SJ, z eparchie z Parmy ve státě Ohio, protože cestovní omezení kvůli koronaviru nedovolila, aby přijel nějaký biskup ze Slovenska. V České misii plánujeme biřmování v tomto roce, připravuje se asi 15 biřmovanců. Z dalších slavností bych připomněl Vigilii Ducha svatého, kterou na způsob Vigilie Velikonoční pravidelně slavíme v naší misii už mnoho roků, s výjimkou předchozího, kdy byla koronavirová omezení. Podobně jsme slavnostně prožili Boží tělo a za největší duchovní akci roku bychom mohli označit instalaci a posvěcení soch sv. Cyrila a Metoděje, které jsme získali z benediktinského opatství sv. Prokopa v Lisle. Sochy byly zbudovány v době druhé světové války a v opatství posvěceny jako symbol křesťanské jednoty západní a východní církve. Po dlouhé historii byly ale sochy s velkými přestavbami klášterního a univerzitního

areálu nakonec odloženy do depozitáře a posléze se ocitly téměř na smetišti. Projevili jsme o ně zájem, byly darovány naší misii, restaurovány a postaveny v průčelí před naším kostelem. Sochy slavnostně posvětil v neděli po slavnosti sv. Cyrila a Metoděje pan opat z Lisle Austin Murphy OSB.

I když jsme vloni kvůli covidu museli opět vynechat tradiční pouť k Panně Marii na Holy Hill do Wisconsinu, nakonec jsme se dohodli s vedením kláštera na říjnové pouti k Panně Marii v Exilu v Lisle, kam jsme vždy putovali dvakrát do roka a nyní po přesně dvouleté přestávce kvůli epidemii jsme měli možnost znovu zde českou pouť uskutečnit.

Dále fungují i ostatní aktivity naší misie. Vydáváme stále náš měsíčník Hlasy národa, který díky externím dopisovatelům má neustále řadu originálních článků a zde bych chtěl hlavně poděkovat panu Ing. Kachlíkovi z Brna, který nejen že posílá nové a nové články, ale ochotně se ujal distribuce časopisu v České republice a dalších zemích Evropy, když mezinárodní pošta opakovaně z důvodů pandemie zklamala na celé čáře. Nám nyní účinně pomáhá místní slovenská zásilková služba Tatrashipping, odkud se balík s novinami v obálkách připravených pro jednotlivé odběratele posílá nejprve letecky do Polska do Varšavy, odtud jej kurýr doveze autem do Brna k Ing. Kachlíkovi a ten odešle jednotlivě prostřednictvím České pošty. Obvykle celá dodávka trvá 8 – 10 dnů, proto se snažíme Hlasy národa vydávat s menším předstiem, obvykle o týden dříve, aby je i čtenáři ve světě měli včas. Také děkujeme dalším redaktorům, paní Janě Krčkové, která píše anglické články, panu Franku Nekovářovi z Prahy, který posílá napínavá vyprávění ze svého působení v Africe i ostatním příležitostným dopisovatelům. Lidé časopis rádi čtou a stále odebírají. Pochopitelně vše po dlouhých desetiletích slábne a tak Hlasy národa vydáváme v nákladu již jen 250 výtisků. První ročník v nové podobě jako časopis se v roce 2000 tisknul v nákladu 600 výtisků. Musím však podotknout, že Hlasy národa jsou již poslední česky psané periodikum vydávané v USA (nepočítám do toho bulletiny našich českých misií).

Z ostatních aktivit misie bych chtěl připomenout, že u nás stále funguje česká sobotní škola a zůstává jí věrných na dvě desítky žáků. Učíme český jazyk a vlastivědu a také česky náboženství. Máme zde jako stálé síly dvě učitelky z České republiky Lenku Odehnalovou z Malhostovic u Brna a Dominiku Brabcovou z Českých Budějovic, první je navíc výborná varhanice, obě pak pracují v misii též jako pastorační asistentky.

S uvolněním koronavirových opatření se také postupně obnovila kulturní činnost naší misie. Předně jsme obnovili setkání seniorů každou středu dopoledne po mši svaté, kde se lidé sejdou k družnému rozhovoru, občas promítáme vhodné zábavné či dokumentární a vzdělávací filmy. Podobně jsme obnovili i pravidelné obědy v klubu misie v neděli po mši svaté. Po odchodu šikovného profesionálního kuchaře, který vše opět rozběhl, hrozila zkáza stravování, ale nakonec se farníci dohodli, že na střídačku vždy uvaří některá z žen nebo i mužů, a tak nedělní obědy běží dál, obyčejně se vydá kolem 40 porcí.

Z mimořádných akcí bych ještě připomenul velice úspěšný Živý Betlém o Vánocích 2020 a na Tři krále 2021, který ztvárnili děti z naší české školy spolu se scholou dospělých, a který obohatil naše vánoční bohoslužby. S ohledem na omezení koronaviru se před rokem Mikulášská besídka, Silvestrovské posezení, Tříkrálová zábava i tradiční Maškarní karneval konaly pouze v komorním provedení pro naše pravidelné návštěvníky, Pomlázkovou zábavu jsme museli na poslední chvíli odvolat. Přes léto však již kulturní akce běžely v plném rozsahu. Na zahradě misie jsme měli celkem čtyři pikniky, dva české a dva slovenské, vždy s účastí několika stovek návštěvníků s dobrým jídlem, pitím, hudbou a zábavou. Na české pikniky přišli vždy zástupci českého generálního konzulátu. Také se v roce 2021 po roční přestávce konal opět Moravský den, kam jsme tradičně zváni Ústřednou Moravských Spolků a bývá zde česká „hodová" mše svatá. Po léta k nám na Moravský den jezdíval z Kalifornie pan biskup Petr Esterka, kterého si vloni v srpnu Pán Bůh povolal k sobě. Všichni na něho s vděčností a láskou vzpomínají.

Velkým zážitkem pro skupinu deseti poutníků byla naše cesta do Texasu na podzim v září, kde jsme při příležitosti oslav 1100 let od mučednické smrti sv. Ludmily navštívili komunity čecho-američanů v oblasti San Antonia. České kostely starobylých krajanských osad jsou velmi krásně udržované a naši krajané dosud udržují některé národní tradice.

Snad krátce k mé osobě. Těším se celkem dobrému zdraví, úměrně věku. V době, kdy píšu tento článek, přepadla naši misii nákaza koronaviru omikron, tak někteří obyvatelé domu jsou pozitivní a ostatní v karanténě, ale snad se to rychle převalí. Já osobně nejsem očkován a stavím se k této záležitosti indiferentně a u nás neděláme rozdílu. I ti, kdo jsou již třikrát očkováni, se nakazili stejně jako neočkovaní, jedni i druzí mají lehký i těžký průběh, jedni i druzí se uzdravují nebo umírají. I z našich farníků jsem vloni pochoval některé, kteří zemřeli „s koronavirem," bohužel i dva farníky, kteří zemřeli na těžké komplikace po vakcinaci, když před tím byli zcela zdrávi. Je škoda, že tyto často zpolitizované záležitosti rozdělují současnou společnost a co je horší, že dochází k velké diskriminaci. Například některé naše farníky již kvůli tomu, že nebyli očkováni, propustili z práce a jiní se toho obávají. Kéž nás Bůh od epidemie i všeho ostatního chrání.

Milí přátelé, děkuji Vám všem za Vaši celoroční podporu naší misie i Hlasů národa. Děkuji Vám za všechny modlitby i hmotné dary a těm místním za jejich osobní pomoc a mnohdy obrovské nasazení. Bez Vás všech by Česká misie v Chicagu nemohla existovat. Kéž Vám to, co děláte, dobrotivý Bůh mnohonásobně odplatí. Modlím se za všechny přátele a známé, za naše bývalé farníky, za čtenáře našeho časopisu, za všechny dobrodince, za nemocné i naše drahé zemřelé. Myslím na Vás u oltáře při mších svatých, při našich adoracích i soukromých modlitbách a vyprošuji Vám Boží požehnání a všechny potřebné milosti. Vám osobně, Vašim rodinám i všem Vašim blízkým přeji Boží pokoj a mnoho radosti a v tomto novém roce hodně zdraví a síly, osobní spokojenosti a uskutečnění všech Vašich plánů.

Kéž Vám žehná všemohoucí Bůh!

S mnoha srdečnými pozdravy

Mons. Dušan Hladík, český misionář v Chicagu

Posel dobrých zpráv se vrátil k Otci

In memoriam Miroslava Gabriela Částka

Nad ránem 22. prosince 2021 byl povolán na věčnost herec, recitátor a dramatik Miroslav Gabriel Částek, dominikánský terciář. Posel dobrých zpráv, jak s oblibou sám připomínal výklad svého řádového jména „Gabriel", odešel k Nebeskému Otci ve věku 84 let. Do poslední chvíle sloužil Božímu slovu a interpretaci krásných duchovních textů. Byl nestorem divadla jednoho herce. V poslední době sloužil jako akolyta a lektor ve farnosti svaté Ludmily v Praze, naposledy se podílel na bohoslužbě o slavnosti Krista Krále, jak se uvádí v nekrologu této farnosti.

Brněnský rodák (1937) Miroslav Částek působil na pražských i brněnských divadelních scénách a účinkoval v řadě filmů, mj. ve snímku Všichni dobří rodáci. V roce 1991 vstoupil do třetího řádu sv. Dominika a jako bratr Gabriel se věnoval divadlu jednoho herce s duchovním obsahem. Často spolupracoval s brněnským katolickým rádiem Proglas, řada jeho pořadů vyšla na kazetách nebo CD. Jeho manželkou je herečka Jana Hlaváčková.

Miroslav Částek v roce 1962 absolvoval Janáčkovu akademii múzických umění a na čtyři sezony se stal hercem Státního divadla v Brně, do jehož souboru se pak ještě vrátil v letech 1968–1974 a 1987–1990. Mezitím působil také v Praze v Divadle E. F. Buriana a v poetické vinárně Viola a spolupracoval s Československou televizí Brno. V roce 1968 byl u zrodu Divadla ve foyeru (v budově Mahenova divadla v Brně) a jeho inscenace české a světové dramatiky i autorské pořady v divadle jednoho herce se staly svým humanismem, inteligencí a vtipem protiváhou oficiálního umění svázaného ideologií. Forma divadla jednoho herce mu poskytla možnost uplatnit – na rozdíl od ansámblového divadla – svůj názor na dané dílo i na dění ve společnosti. Nešlo tedy o pouhou hereckou exhibici, ale vždy o výpověď herce člověka.

V roce 1991 se stal terciářem řádu kazatelů – Dominikánů – a od té doby se věnoval výhradně duchovním pořadům, které uváděl v sakrálních prostředích i mimo ně po celé České republice, na Slovensku a viděli ho i krajané v Chicagu a New Yorku v USA a v Torontu v Kanadě. Miroslav Gabriel Částek uvedl od roku 1968 během své 46leté působnosti 56 pořadů s více než 4 000 vystoupeními. Pro své publikum připravil například Popelku Nazaretskou od Václava Renče, Saint-Exupéryho Citadelu nebo recitál na text evangelia podle svatého Jana nazvaný Bůh je láska. Diváci se s ním mohou setkat také na filmovém plátně a v několika televizních filmech a inscenacích. Miroslav Částek spjatý svým uměleckým působením především s Brnem se zařadil mezi originální herecké osobnosti, které výrazně zasáhly do vývoje posledního půlstoletí českého divadla. Jeho velkou pomocnicí a neúnavnou podporovatelkou mu byla manželka Jana Hlaváčková, sama herečka a profesorka na divadelní fakultě JAMU v Brně, která mu pomáhala s výběrem a přípravou textů a byla vždy jeho první kritičkou. Spolupracoval s řadou umělců, kteří připravovali hudbu k jeho pořadům, jedním z nejznámějších byl hudební skladatel mistr Zdeněk Pololáník.

Chicago Miroslav Gabriel Částek navštívil celkem pětkrát. Poprvé se zde představil v březnu roku 2004, kde se uvedl hrou pro širokou veřejnost „Stařec a moře" podle románu amerického spisovatele Ernesta Hemingwaye, s hudbu zkomponovanou českým skladatelem Leošem Kubou, který Částka při této cestě do Ameriky doprovázel jako zvukař. Představení před vyprodaným sálem Besedního domu u Panny Marie Svatohorské v Cicero, IL mělo obrovský úspěch.

Následně pan Částek ve zdejší české misii vedl celá „Duchovní cvičení" pro účastníky naprosto netradiční formou duchovních dramat. Nejprve to byla meditace na křížovou cestu podle Paula Claudela - Napřed je třeba unést kříž a následující den recitál z evangelia sv. Jana – Bůh je láska. Obě hry s nádhernou hudbou Zdeňka Pololáníka. Sérii uzavíral pořad nazvaný Cesta k pokoji na téma tzv. zlaté knížky Tomáše Kempenského Následování Krista s hudbou Leoše Kuby.

Po prvotním úspěchu v Chicagu uspořádal následujícího roku 2005 Miroslav Gabriel Částek turné po Kanadě a Spojených státech, kde po Torontu a New Yorku opět zavítal do Chicaga, kde předvedl dramatizaci románu Grahama Greena Moc a sláva, který reflektuje události z doby pronásledování katolické církve v Mexiku ve dvacátých letech minulého století s hudbou z díla Johana Sebastiana Bacha, kterou vybral Martin Dohnal. Druhým pořadem pak byla dramatická meditace o smyslu života od známého francouzského spisovatele Antoine de Saint-Exupéryho Citadela s hudbou a písněmi Zdeňka Pololáníka. Vrcholným vystoupením byla dramatická recitace básně Václava Renče Popelka Nazaretská, kterou autor složil v době jeho jedenáctiletého věznění v komunistických lágrech 50. let minulého století. Pořad opět s hudbou Zdeňka Pololáníka.

Při vystoupení v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero

Miroslav Gabriel Částek s primátorkou Brna JUDr. Markétou Vaňkovou při udělení Ceny města Brna 9. září 2021

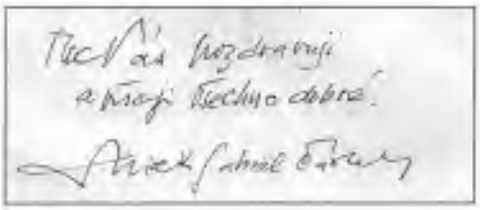
Potřeti jsme pozvali pana Částka do Chicaga na Vánoce 2006. Tentokrát přijel i se svou manželkou Janou Hlaváčkovou, neméně známou osobností moravského divadelního umění. Tu jsme, jako profesorku scénické řeči z Janáčkovy akademie v Brně hned využili k odborné instruktáži našich lektorů pro četbu Božího slova v kostele. S oběma umělci jsme prožili fantastické Vánoce, kde se panu Částkovi splnil jeho celoživotní sen kázat na „půlnoční" – kde před nabitým kostelem Panny Marie Svatohorské přednesl poselství Janova evangelia o vtěleném a na svět přišlém Božím slovu – Ježíši Kristu: „Bůh je láska." Ústřední téma s dojemnou melodií Zdeňka Pololáníka na konec pořadu s panem Částkem se slzami v očích zpíval celý kostel.

Vánoční festival pokračoval v následujících dnech Vánočním koncertem v Besedním domě, kde Miroslav Částek recitoval Vánoční texty a pokračovalo se pak v týdnu v den světcova svátku představením nazvaným Vražda v katedrále o posledních dnech Tomáše Becketa kancléře anglického krále Jindřicha II., pozdějšího arcibiskupa v Canterbury „mučedníka svobody církve", který byl zavražděn královými důvěrníky ve své katedrále 29. prosince 1170. Vánoční festival uzaviral duchovní pořad o tom, zda může člověk žít bez víry – Proti Bohu se nehraje, který se opíral o tři díla: Deník venkovského faráře od Georgese Bernanose, Co je bez chvění není pevné od Tomáše Halíka a Kejklíř Matky Boží od Anatola France a hledá odpověď na otázku, zda je možné žít bez víry.

Počtvrté navštívil Miroslav Částek opět se svou paní Chicago v létě 2008. Při příležitosti oslav kněžských jubileí Fr. Dušana Hladíka (25 let kněžství) a Fr. Odila Crkvy OSB (55 let kněžství) připravil pořad vypsaný z úspěšné knihy Bruce Marshalla Plná slávy - Boží domácnost se musí uklízet. S manžely Miroslavem Částkem a Janou Hlaváčkovou jsme pak prožili krásnou dovolenou na slunné Floridě a po návratu následovala další představení. Symbolický význam mělo vystoupení v klášteře sv. Prokopa v Lisle, kde v roce 90. výročí stržení sloupu Panny Marie na Staroměstském náměstí v Praze pan Částek přednesl Pražskou legendu – baladu sepsanou Václavem Renčem s hudbou Zdeňka Pololáníka o zničení Mariánského sloupu a cestě ke spáse toho, kdo to inicioval. V roce 1955 byla v opatství v Lisle postavena socha Panny Marie v Exilu, aby se stala smírnou obětí za urážku Matky Boží v Praze v roce 1918. Po „sametové revoluci" byla tato socha převezna do Prahy a dnes trůní nad městem ze zahrady Strahovského kláštera. Poslední pořad této série byl připraven z knihy Františka Křeliny – Každý své břímě, s podtitulem: Podobenství o dobru a zlu, který je poctou poslednímu lidickému faráři P. Josefu Štemberkovi, pastýři, který dal svůj život za své ovce, když nacisté likvidovali obec Lidice po atentátu na Heydricha. I když mu byla od gestapa nabídnuta milost, zůstal se svými farníky až do konce a byl zastřelen jako jeden z posledních. Po vyhlazení Lidic byla na předměstí Chicaga obec Crest Hill přejmenována na „Lidice," aby toto jméno nikdy nezaniklo a dodnes je zde památník na lidické události, kde česká komunita koná každoročně pietní slavnosti.

Naposledy navštívil pan Částek Chicago v létě v roce 2009. Už v našem novém kostele v Brookfieldu přednesl duchovní pořad: Jak nás ďábel stále pokouší, jehož myšlenky byly vybrány z knihy C. S. Lewise - Rady zkušeného ďábla. Částkovo účinkování pak vyvrcholilo opět u sv. Prokopa v Lisle při české pouti k Panně Marii Nanebevzaté Renčovou Popelkou Nazaretskou.

Od jeho četných návštěv Chicaga jsme se s panem Částkem i jeho manželkou stali blízkými přáteli. Při svých cestách do vlasti jsme se vždy osobně setkávali, dlouhá léta jsme si dopisovali a pan Částek byl věrným odběratelem a čtenářem Hlasů národa. Poslední dopis jsem od něho dostal v říjnu loňského roku, kde mi poslal fotografie a psal o tom, jak mu byla na Nové radnici v Brně 9. září předána primátorkou JUDr. Markétou Vaňkovou Cena města Brna za jeho celoživotní dramatickou činnost. „Moc Vás pozdravuji a přeji všechno dobré" – jsou jeho poslední slova vlastnoručně napsaná. Patří jistě všem našim krajanům.

Jedna z posledních fotografií až do posledního dechu se milujících manželů „Miránka & Janičky," jak se vždy něžně oslovovali

Poslední rozloučení s Miroslavenm Gabrielem Částkem se konalo v pátek 7. ledna 2022 v dominikánském kostele sv. Michaela archanděla v Brně. Hlavním celebrantem záduší mše byl jeho dlouholetý přítel P. Jakub Karel Berka, OPraem, který jako představený premonstrátského kláštera v Milevsku tam léta pořádal festivaly křesťanského umění a pana Částka zval jako jednoho z hlavních účinkujících. Potom bylo tělo Miroslava Gabriela Částka uloženo do rodinného hrobu na Ústředním hřbitově v Brně.

Chci Tě chválit, Hospodine,
celým svým srdcem,
žes vyslyšel slova mých úst.
Budu Ti hrát před anděly,
vrhnu se na tvář
k Tvému svatému trůnu.
Slavit budu Tvé jméno
pro Tvou dobrotu
a pro Tvou věrnost.
Když jsem volal, vyslyšels mě,
v mé duši jsi rozhojnil sílu.
Žalm 138

Mši svatou za spásu duše zemřelého pana Miroslava Gabriela Částka jsme v České misii v Chicagu obětovali v den jeho pohřbu v pátek 7. ledna 2022.

Milé manželce Janě, synovi a celé pozůstalé rodině vyslovujeme upřímnou soustrast. Kéž se všichni jednou šťastně u Pána Boha shledáme.

Mons. Dušan Hladík a krajané z Chicaga

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken
Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations available upon request

Direct Line: **773-910-3400**
Chapel: **708-562-5900**
e-mail:
marikbaken@sbcglobal.net
Continuing the Marik Family Tradition of Funeral service

HLASY NÁRODA

Máte již zaplaceno předplatné na rok 2022?

Vpravo nahoře na nálepce s Vaší adresou je měsíc a rok, kdy Vám předplatné končí

USA na rok – osobní odběr v kostele: 30.00 USD
USA na rok – poštou 1. třída:
30.00 + 20.00 poštovné = 50.00 USD
Kanada na rok letecky:
30.00 + 35.00 poštovné = 65.00 USD
(prosíme z Kanady posílejte šeky v US dolarech)
Ostatní cizina na rok letecky:
30.00 + 60.00 poštovné = 90.00 USD
Šeky pište pouze na: **Czech Mission**
Naše adresa:
Czech Mission
9415 Rochester Ave.,
Brookfield, IL 60513
Tel.: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533-1050
Doporučte Hlasy národa svým známým!

Prosíme dary na kostel i předplatné novin
veškeré šeky pište na CZECH MISSION,
jinak nám šek banka vrátí. – Děkujeme za pochopení.

CZECH CATHOLIC UNION/ CCU LIFE

Fraternal Life Insurance (Insurance & Annuity Sales) Since 1879

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

(216) 341-0444

Tatraship

Medzinárodná preprava

S našou neobmedzenou prepravnou kapacitou ponúkame všetky druhy námornej nákladnej dopravy a súvisiace služby.

- Zasielaní malých balíkov letecky a loďou.
- Objemné náklady, kontajnery na sťahovanie.
- Preprava motorových vozidiel a ďalšie služby.

Adresa
7250 W 90th Street
Bridgeview, IL 60455
Illinois, USA

Telefon
708 576 8834

Email
info@tatraship.com

Viac informácií na
www.tatraship.com

Bolestná vzpomínka

S hlubokou bolestí v srdci
si připomínáme šesté výročí,
kdy Bůh povolal na věčnost
našeho jediného syna

Edwarda Vedrala

Skonal tiše smířen s Pánem Bohem
29. ledna 2016 ve věku 63 let
po mnohaletém boji s rakovinou.

Narodil se v Chicagu 21. září 1952.
Graduoval na St. Ignatius High School,
pak studoval na Illinois University.
Postupně byl zaměstnán jako návrhář a
konstruktér železných zábradlí u dvou firem,
než si založil vlastní firmu EDV Corp.
Od malička se aktivně angažoval ve zdejších
exulantských a krajanských spolcích:
navštěvoval Českou katolickou školu,
byl činný v Moravské kulturní společnosti,
za kterou mimo jiné po řadu let dělal Mikuláše
v krajanském domově pro seniory, rovněž v Besedě.

Vzpomínková mše svatá za něho bude sloužena
v neděli 6. února 2022 v 10.30 dopoledne
v kostele České misie v Brookfieldu.

Děkujeme všem,
kdo si na něho vzpomenete
v modlitbě s námi.

Trudy Vedral, manželka
s její dcerou Viktorií
Alice, Marie, Ludmila, Pavlína,
Blanka, Albína a Dana, sestry
a ostatní pozůstalí z kruhu rodiny,
příbuzných a přátel
v USA a v České republice

Upřímná vzpomínka

22. února 2022 si připomeneme
patnácté výročí, kdy Všemohoucí Bůh
povolal na věčnost našeho přítele
a bratra v Kristu, pana

Františka Hortvíka

Narodil se 28. března 1925 v Dambořicích na Moravě.
V Americe žil více než 50 roků. Dlouhá léta bydlel v Berwynu.
Poslední dny života trávil v Domě České Misie v Cicero.
Odpočívá na hřbitově Panny Marie Královny nebe.
Ve svém odkazu byl štědrým dobrodincem
Církve a naší České misie.

Vzpomínkovou mši svatou za něho
budeme obětovat v kostele České misie
ve středu 23. února 2022 v 10.00 dopoledne.

Děkujeme všem, kdo si s vděčností a láskou na něho
vzpomenou s námi a připojí svou modlitbu.

Mons. Dušan Hladík
a přátelé z České Misie

Úmrtné oznámenie

Všetkým priateľom a známym oznamujeme,
že všemohúcim Bohom bol povolaný na večnosť
náš milovaný manžel, otec a starý otec, pán

Stefan Pollak

Narodil sa 3. septembra 1938 v Košiciach na Slovensku
Zomrel 1. decembra 2021 v Jolliet, IL

Na Slovensku pracoval ako strojný inžinier.
V USA žil s rodinou od roku 1996.
Pohreb žehom bol privátny.
Jeho popol bude prevezený na Slovensko.

Posledná rozlúčka a svätá omša
za spásu jeho duše bude v kostole Českej Misie
9415 Rochester Ave. Brookfield, IL
v sobotu 29. januára 2022 o 2 hod. popoludní.

Ďakujeme všetkým, ktorí ste ho poznali a
spomeniete si na neho v modlitbe spolu s nami.

Marta Pollakova, manželka
syn Rastislav a vnuk David na Slovensku
syn Branislav v USA

Bolestná spomienka

... a dušou vzlitnem ešte výš
nad slnka zlaté perute,
hoc život kladiem tu pod kríž,
srdce mám hviezdou prikryté...

S hlbokým žialom spomiename,
že 8. februára budú tomu 4 roky
ako nás navždy opustil náš milovaný manžel,
otec, starý otec a priateľ mnohých pán

Frederick Tornil

vlastným menom Vladimír Krman

Narodil sa 25. júna 1929 v Bratislave.
Bol vojenským pilotom Československej armády
a ilegálně uletel s dvomi priateľmi
z republiky 13. marca 1953.

Teraz jeho urna odpočíva v Bratislave
v hrobe jeho rodičov.

Ďakujeme všetkým, ktorí si spolu s nami
na neho spomenú v modlitbách.

Smútiaca manželka
Ružena

a synovia
Roman, Martin a Daniel

Srdečné blahoželanie

Dňa 6. februára 2022
oslávi naša mama

Ružena Tornilová

svoje 90. narodeniny

Milá mamička,
k Tvojmu životnému jubileu
Ti zo srdca prajeme
hojnosť Božieho požehnania,
dobré zdravie a všetko najlepšie,
ďakujeme Ti za Tvoju lásku a obete
a za všetko, čo si pre nás v živote urobila

synovia Roman, Martin a Daniel

K blahoželaniu vernej členke
Českej a Slovenskej misie v Chicagu
a našej neúnavnej pomocníčke
sa pripájajú a všetky potrebné milosti
do ďalších mnohých rokov života
v modlitbách vyprosujú

Mons. Dušan Hladík
Fr. Stanislav Bindas
a priatelia
z Českej a Slovenskej misie v Chicagu

Srdečné blahopřání

Pomoz nám všem žíti svatě,
záštitou buď církve svaté,
ó svatý Josefe,
ducha zla od nás zapuzuj,
jednou u soudu při nás stůj,
přimluv se u Krista.

Josefu Novotnému

v Křepicích na Moravě,
který 5. února 2022 oslaví své 69. narozeniny

Mému milému bratrovi,
křesťanu pevné víry,
který dlouhá léta koná službu kostelníka
v místním chrámu Páně
a muži plnému humoru,
který rád zpívá s křepickými mužáky
přejeme dlouhá léta ve zdraví,
spokojenosti a pohodě a
vyprošujeme Boží ochranu a požehnání

John Novotný z Britské Kolumbie v Kanadě
a celá rodina, příbuzenstvo a přátelé

S přáním všeho dobrého se ke gratulaci
našemu dlouholetému odběrateli
a čtenáři Hlasů národa připojuje

Mons. Dušan Hladík a redakce časopisu

Blahopřání k životnímu jubileu

Eva Aprim

oslaví 7. února 2022 své kulaté narozeniny

Dlouholeté člence naší misie, zbožné křesťance,
která svým krejčovským uměním zhotovila
mnohé liturgické oděvy a pokrývky oltáře pro náš kostel,
občtavé pomocnici při nesčetných akcích,
výborné cukrářce domácího pečiva a dortů
upřímně děkujeme za mnohaletou pomoc a
veškerou vykonanou práci pro naše společenství.

Do dalších let života Vám přejeme a u Pána Ježíše
na přímluvu jeho Matky Panny Marie Vám vyprošujeme
všechna dobra duchovní i pozemská.
Kéž Vás dobrotivý Bůh provází svým požehnáním,
dá Vám dobré zdraví a sílu k překonání všech úskalí.
Kéž se ve štěstí radujete se svým manželem
v okruhu dětí, vnoučat i celé rodiny.
Kéž i nadále svou lásku a radost
rozdáváte celému svému okolí.

Mons. Dušan Hladík a
bezpočet přátel z České misie

Ať Vám Hospodin žehná
po všechny dny Vašeho života!

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina,
kdo kráčí po jeho cestách.
Budeš jísti z výtěžku svých rukou,
bude ti blaze a dobře.

Tvá manželka bude jako plodná réva
uvnitř tvého domu.
Tvoji synové jako výhonky oliv
kolem tvého stolu.

Hle, tak bývá požehnán muž,
který se bojí Hospodina.
Požehnej tě Hospodin ze Sionu,
abys viděl syny svých synů.

Žalm 128

Aby nás Pán Bůh miloval, miloval,
hříchy odpustil, nebe dal, nebe dal.
Nic nežádáme, jenom to samé
aby nás Pán Bůh miloval, miloval.

Aby nás Pán Bůh potěšil, potěšil,
více dobrého naštědřil, naštědřil.
Nic nežádáme, jenom to samé,
aby nás Pán Bůh potěšil, potěšil.

Aby nás Pán Bůh miloval, miloval,
hříchy odpustil, nebe dal, nebe dal.
Nic nežádáme, jenom to samé
aby nás Pán Bůh miloval, miloval.

Živijó, živijó, živijó, živijó.

Mnoga ljeta, mnoga ljeta,
mnoga ljeta, živijó,
mnoga ljeta, mnoga ljeta,
mnoga ljeta, živijó!

Živijó, živijó, živijó.

Mnoga ljeta, zdravi byli,
mnogaljeta, živijó.
Mnogaljeta zdravi žili,
mnoga ljeta, živijó!

Živijó, živijó, živijó.

MARDI GRAS

Zveme Vás na

MAŠKARNÍ BÁL

V sobotu 26. února 2022 v 8:00 PM

Klub České misie

9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513

K tanci a poslechu hraje

DJ TONY

Soutěž o nejlepší masky

Bohaté občerstvení a hojnost nápojů

Jídla české kuchyně a výborné domácí pečivo

Vstupné:

DOBROVOLNÉ

Mohou se zúčastnit i děti v doprovodu rodičů

Bližší informace podá:

Mons. Dušan Hladík Telefon: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533 - 1050

MLADÝM

Známe Starý zákon?

1. Jaké bylo zakázané ovoce, které snědli Adam a Eva?
   a) jablko
   b) mango
   c) fíky
   d) nevíme přesně

2. Který z patriarchů před potopou světa byl vzat do nebe?
   a) Abel
   b) Henoch
   c) Metuzalem

3. Kolik lidí přežilo na Noemově Arše potopu světa?
   a) dva
   b) čtyři
   c) šest
   d) osm

4. Jak se jmenovala manželka Abraháma?
   a) Sára
   b) Hagar
   c) Rebeka
   d) Ráchel

5. Za jaký hřích byla ohněm a sírou potrestána Sodoma, Gomora a další města?
   a) modloslužba
   b) homosexualita
   c) válečné drancování

6. Po kterém Božím trestu byli Izraelité propuštěni z egyptského otroctví?
   a) voda v Nilu se proměnila v krev
   b) nastaly tři dny temnoty
   c) zemřeli všichni prvorozenci

7. Komu dal Bůh desatero přikázání?
   a) Abrahámovi
   b) Mojžíšovi
   c) Jeremiášovi

8. Kdo uvedl Izraelský národ do zaslíbené země?
   a) Mojžíš
   b) Jozue
   c) Gedeon

9. Které první město bylo dobyté Izraelity v zaslíbené zemi?
   a) Betlém
   b) Jeruzalém
   c) Jericho

10. Pod jakým stromem soudila Izraelity Debora?
    a) pod dubem
    b) pod palmou
    c) pod cedrem libanonským

11. Kdo byl první Izraelský král?
    a) Saul
    b) David
    c) Šalamoun

12. Jak zabil David obra Goliáše?
    a) trefil ho z praku kamenem do hlavy
    b) useknul mu hlavu mečem
    c) střelil ho šípem do srdce

13. Kdo postavil v Jeruzalémě první chrám?
    a) David
    b) Šalamoun
    c) Zorobabel

14. Kdo napsal knihu Kazatel se známým výrokem: „Marnost nad marnost, všechno je marnost?“
    a) Izaiáš
    b) Daniel
    c) Šalamoun

15. Který z proroků byl vzat do nebe?
    a) Eliáš
    b) Elizeus
    c) Ezechiel

16. Kdo pomohl třem mládencům v ohnivé peci?
    a) Michael
    b) Gabriel
    c) Boží Syn

17. Kdo doprovázel Tobiáše na jeho nebezpečné cestě?
    a) Michael
    b) Gabriel
    c) Rafael

18. Kniha Moudrosti byla napsána v době:
    a) soudců
    b) královské
    c) po babylonském zajetí

19. Kdy žil a válčil Juda Makabejský?
    a) v době 20. dynastie Egypťanů
    b) v době po Alexandru Makedonském
    c) v době říše Římské

Správné odpovědi:
1.d) 2.b) 3.d) 4.a)+b) 5.b) 6.c) 7.b) 8.b) 9.c) 10.b)
11.a) 12.b) 13.b) 14.c) 15.a) 16.c) 17.c) 18.c) 19.b)

První kamion

Jel jsem v předvánočním čase kolem Mnichova po vedlejší silnici směrem na Dachau. Koutkem oka jsem zaregistroval ohradu s ojetými nákladáky. Chvilku jsem jel dál, ale pak mi to nedalo. „Co kdyby v té ohradě bylo něco pro mě?“ Vhodné ojetiny pro Afriku se sháněly těžko a já teprve začínal. Neměl jsem žádné kontakty.

Hned u brány do ohrady stál Mercedes-Benz, sklápěčka 15 t, s motorem vpředu pod „haubnou,“ po jakých byla v té době v Africe poptávka. Tam se jim říkalo „Camion benne“. Na první pohled auto už asi hodně pamatovalo. Karoserie byla silně prorezlá, pomačkaná. Korba zprohýbaná. To je ale jen plech, to se dá lehce opravit. S tím jsem si hlavu nelámal. Auto, jak se ukázalo, bylo pojízdné. A co bylo to hlavní, motor hned naskočil, i když už byla zima, a pěkně klapal. Nakonec nefungovala jen hydraulika sklápění.

Majitel, byl to Jugoslávec, příjemný chlapík, v té době už hodně nemocný, těžce dýchal. Jmenoval se Radan. Tu sklápěčku jsem tam u Mnichova ten den skutečně od něho koupil. Moji první. Bylo pár dnů před Vánocemi, obchody Radanovi nešly. Na ceně jsme se dohodli. No popravdě, chvíli jsme smlouvali. Skoro dvě hodiny. Radan byl dobrý obchodník. Nedal se. Cena nakonec byla pro mě, proti očekávání, víc než přijatelná. Platil jsem hotově a peníze na stole, zvláště pak před Vánoci, když obchody nejdou, dělají divy. Nabídnul mi ještě, že má někde poblíž už delší dobu uskladněných několik podobných kamionů v podobném stavu, a že mi je dá na jaře třeba i do komise, bez placení, jen aby se jich zbavil. V Evropě už byly v té době neprodejné. Měl jsem dojem, že mu v nich ležel dosti značný mrtvý kapitál. Až je v Africe prodám, potom se vyrovnáme.

Na jaře jsem si od něho pět kamionů odvezl. Tak jak byly, jsem je lodí poslal do Afriky. Je tam levná pracovní síla. Doufal jsem, že je v Africe levně opravím a výhodně prodám. Hlubocc jsem se mýlil. Moji lidé byli pro tuto práci absolutně nepoužitelní. Neumějí improvizovat. Oni umějí vykonávat jen naučené pracovní postupy. Abych to přiblížil: soustružník neumí zatlouct hřebík.

Trvalo mi tři měsíce, než jsem kamiony dal do pořádku a prodal. S penězi, už k podzimu, jsem ihned uháněl k Mnichovu, abych se s Radanem vyrovnal. Nevyrovnal jsem se s ním. Mezitím umřel. Jeho žena ten autobazar prodala a odešla zpět do Srbska. Dostal jsem její adresu od nového majitele. Byl to také Srb, její krajan. Povedlo se mi s ní spojit. Peníze ode mne dostala bankovním převodem, tak jak jsem se s Radanem domluvil. Poslala mi hezký dopis. Nedoufala, že ty peníze někdy uvidí. Ten obchod byl uzavřen bez dokladů, jen na podání ruky. Prý ji pomohly. Ale to předbíhám.

Radan mi půjčil ještě červená převozní čísla na přejetí. Pošlu mu je poštou zpět. Nechal jsem mu za ně zálohu, víc než si řekl. Zjara to srovnáme. Neměl jsem úmysl ho okrást. Také jsem nechtěl, aby měl nějaké obavy. Byl čas vánoční. Dofoukali jsme pneumatiky, vypustili starý olej z motoru. Zajel jsem k pumpě koupit nový. Měli tam i olejové filtry, tak jsem je vyměnil také. Svoje auto, byla to tenkrát Audina 80, jsem naložil na korbu a vyrazil na cestu směr Stuttgart. Motor příjemně pravidelně klapal. Bylo to pro mě poučení do budoucna. Auto může být vrak, ale motor musí být v pořádku. Cesta ubíhala, měl jsem příjemné myšlenky. Nebyl jsem v Německu ještě dlouho, asi dva roky, a už mám svůj první nákladák a další budou k dispozici na jaře, cítil jsem se veliký.

Měl jsem v té době u Stuttgartu k užívání autodílnu. Auto jsem si sám opravil a „vymakal“. Nerovnosti vyklepal, kabinu i korbu vyvařil. Mercedes dostal novou barvu slonové kosti. Podvozek jsem nastříkal na červeno originální tovární barvou býčí krve. Kabina byla zevnitř zelenkavá. Na šrotišti jsem ještě sehnal zánovní červená sedadla z nějakého amerického bouráku. Pasovala do kabiny mercedesu jako ulitá. No auto jako obrázek. Vonělo novotou. Ale pořád to nebylo jaksi ono. Auto působilo moc usedle, jako mlékařský vůz. Zkusil jsem přestříkat blatníky na černo. Hned to prokouklo. Auto začalo vypadat tak nějak světácky. I v Africe měla později tahle barevná kombinace úspěch a stala se v budoucnu mojí firemní značkou. Moje auta, vozil jsem do Afriky jen mercedesy, osobní i nákladní, byla vždy spolehlivá. Neměl jsem nedostatek zákazníků.

Tuto první sklápěčku jsem prodal začínajícímu podnikateli ve Ouagadougou celkem za výhodnou cenu, tedy pro něho. Chtěl jsem zprvu víc, tak to v obchodě je, ale ukázal mi všechny peníze, co měl. Vyložil, že by mohl začít dobře podnikat ve stavebnictví. To prý umí, je vyučený zedník. V té době prezident Sankara nařídil, že všechny domy ve Ouagadougou musí mít minimálně dvě patra. Většina jich měla jen přízemí. Zakázek má prý plno. Doprava je ale drahá a nespolehlivá, bez dobrého

Albert – „metrákový drobeček" v dílně

vlastního auta se to nevyplácí. Víc peněz ani argumentů neměl. Vydělal jsem hodně na nákladu, nechtěl jsem při svém prvním zákazníkovi rozhněvat boha obchodu přílišnou nenažraností.

Auto jsem mu prodal za to, co měl a ještě mu ho odvezl za město, kde měl stavební ohradu s materiálem a dům, ve kterém bydlel. Vítala mě celá rodina jako pána boha. Ten zedník nevlastnil ani řidičský průkaz. Auto hladili, jako když přivedete novou krávu do chléva. Nazpět do města mě odvezl na mopedu. Auto jsem potom vídával jezdit po Ouagadougou ještě mnoho let, vždy čisté a udržované. Majiteli přineslo štěstí. Zbohatl. Během let ode mne přikoupil ještě tři další sklápěčky a jeden tahač s návěsem na dovoz cementu z Toga. Tam byl cement podstatně levnější. Cena za auta už byla tentokrát výhodná i pro mě.

I tu hydrauliku se mi podařilo opravit. Nakonec bylo potřeba jen vyměnit těsnící kroužky, simerings, na hlavním pístu pod korbou. Tyto netěsnosti byla notorická potíž sklápěček. Prach a nečistoty a taky špatná údržba způsobovaly rychlé opotřebení. Neznalci měnili nefunkční hydraulický píst za nový. To bylo dosti nákladné. Přitom nová sada těsnících kroužků stála pouze DM 45. Bylo třeba jen trochu rutiny, jak ty simeringy vyměnit. Zkrátka vědět, jak na to.

Když to teď počítám, že kvůli té nefunkční sklápěčce jsem na Radanovi usmlouval DM 1200 z ceny auta, pak byla investice do opravy hydraulického pístu dobrý obchod. Později jsem ty nefunkční písty po Africe odkupoval za cenu šrotu. Mohl jsem si vybírat. Tolik jich bylo. Vyměnil jsem simeringy, přeleštil válce, nabarvil originální červenou barvou a s úspěchem, dosti draho, jako renovované – revisé a état neuf – dále prodával.

Kromě mytí jsem písty po špatných zkušenostech vždy opravoval sám. Měl jsem k ruce jednoho pomocníka, Alberta. Ten dohlížel na mytí, které prováděli samozřejmě učedníci. Byla to špinavá práce. Oni jsou od přírody černí, a tak ta špína na nich není tolik vidět. Albertovi bylo dovoleno pouze podávat nářadí a něco přidržet. Dál jeho kvalifikace nesahala.

Nechal jsem ho v počátcích, kdy jsem měl ještě o jeho řemeslných schopnostech mylné domnění, jednou několik pístů rozebrat. Na leštěné válce vzal trubkový hasák a celé je poškrábal. Ještě si je přitom upínal do svěráku. To už potom opravdu nešlo opravit. Jako pomocník pod neustálou kontrolou byl spolehlivý. Vážil přes 100 kg a měl neuvěřitelnou sílu. Hezky se s ním pracovalo. Nepotřeboval jsem ani zvedák.

I když vyučený mechanik a celkem šikovný, byl Albert schopen, ze strojařského hlediska, neuvěřitelných věcí. Řemeslo, braň se! To přišel místní truhlář, že mu praskl litinový domeček ložiska na hřídeli hoblovky a přitom se vysypalo i to ložisko. Dílna mu stála. Nechal si poslat originální ložisko z Evropy a přišel k nám do dílny, abychom mu to opravili. Měl jsem na skladě nikelitové elektrody od švýcarské firmy Oerlikon. Svařoval jsem i mastné litinové bloky motorů, když bylo potřeba, takže svařit domeček ložiska hoblovky nebylo tolik složité. Litina se musí svařovat jen krátkými sváry cca 1 cm. Ty je nutno ihned rozklepávat, aby nevzniklo pnutí, a následně nechat vychladnout, že na tom udržíte ruku. Svařování zabere čas, nedá se nic uspěchat. Litina při svařování dost pracuje. Různě se roztahuje a smršťuje, mění se rozměry.

Albert se naučil výborně svařovat elektrikou. Svařovat se může naučit téměř každý, ale dobrý svářeč, to je dar od boha. Albert ten dar měl. Když se svařoval blok motoru, konce lomu se navrtaly, aby trhlina nepokračovala, zbytek se vybrousil do V. Budoucí svár jsem změřil a dal Albertovi na každý centimetr dvě americké cigarety Marlboro. Albert měl za úkol zavařit jeden centimetr, následně svár rozklepat a pak vykouřit dvě cigarety. Věděl jsem, že je vášnivý kuřák. Cigarety určitě nebude rozdávat, sám si je vykouří. Měl jsem jistotu, že práci neuspěchá a blok následně nepraskne.

Domeček ložiska jsem svařil sám, bylo to přece jen trochu komplikované. Byl rozpadlý na několik kusů. Albertovi jsem řekl, ať práci dokončí. Měl přeměřit průměr a eventuálně domeček vystužit, aby tam bylo možno ložisko zasunout. Co se v té jeho kudrnaté hlavě odehrálo, nevím. Nic neměřil, ale vzal kladivo a ložisko do domečku z více než poloviny nabouchal. Dál už mu to nešlo. Přišel za mnou: „Patron Frank, co s tím mám dělat? Víc už to nejde." „To vidím. Vyklepni opatrně ložisko, já se na to podívám! Asi tam zůstal otřep po svařování." Vyklepl. Vzal kus kulatiny a mlátil na vnitřní kroužek, až ložisko rozbil. No zvěrstvo. Kdo o tom trochu něco ví, pochopí. Přinesl mi zbytky ložiska ukázat a usmíval se.

Alberta bych v té chvíli nejraději zabil a toho truhláře mně bylo líto. Velký chlap, smutný jak malý děcko, seděl před dílnou, no uzlíček neštěstí. Ložisko pro něj jistě nebylo levné. Nechal si ho poslat z ciziny a dovozci ho jistě pořádně natáhli. Horší bylo, že nejbližší náhradní ložisko se nacházelo 7 000 km v Evropě. Podařilo se mi vymontovat z jedné staré vrtné soupravy ložisko na hřídeli stejné, ale s menším vnějším kroužkem. Bylo potřeba vyrobit kovový mezikroužek. Materiál o průměru 70 milimetrů k sehnání v celém Ouagadougou nebyl. V jednom dvoře za nádražím odlévali tradiční sošky z bronzu metodou ztraceného modelu. To se ta soška vymodeluje nejprve ze včelího vosku,

potom obalí hlínou. Celé se to nahřeje, vosk vyteče a následně se tam naleje bronz. Nechal jsem si odlít z toho bronzu špalek o průměru 90 mm. Vysoustružil jsem z něho mezikroužek a hoblovku jsme truhláři po dvou dnech zprovoznili. Předpokládám, že dobře. Zaplatil, co měl, a už k nám víc nepřišel. Nebo z nás dostal strach a chodil opravovat jinam.

V Burkině přede mnou, neměl nikdo funkční písty na skladě. Pro majitele sklápěček byla naše cena znatelně nižší, než by zaplatil za nový píst. Taky zde hrála svoji roli otázka času, kdy jeho auto stálo bez užitku. Za nevýhodnějších podmínek stálo nejméně 4 týdny. Africký obchodník nejprve objednal náhradní díl pro majitele auta v Evropě. Přišla proforma faktura. Bylo třeba ji platit předem, bankovním převodem. Dodavatel v Evropě po obdržení peněz zboží zabalil a letecky poslal do Ouagadougou. Když to šlo rychle, píst přiletěl za tři týdny. Týden zabralo proclení – dédouanement. Clo bylo více než 100% z CIF ceny a k tomu místní DPH a ještě různé daně a poplatky. Nakonec ještě nemalý zisk obchodníka. Výsledná cena byla o 400-600% vyšší než cena v Evropě. A tuto cenu chtěl obchodník od majitele předem už v době převodu peněz do Evropy.

Sklápěčky většinou kupovali spekulanti, někdy i na úvěr, kteří je dále pronajímali za celkem slušný peníz i se šoférem na různé mezinárodní rozvojové projekty. Většinou na stavbu malých sypaných hrází, aby se zadržela voda v krajině v době dešťů. Dostávali pravidelně zaplaceno za denní nájem, naftu a příplatek na pneumatiky.

Oni ale neuměli hospodařit. Příjem z pronájmu byl pro ně zisk, a ten ihned utratili. Nevytvářeli si rezervy na opravy, většinou nezaplatili včas ani šoféra. Ten se o auto moc nestaral a po práci ho používal na vlastní melouchy. Podle hesla „z cizího krev neteče." Sklápěčka bez hydrauliky pak mohla fungovat jen jako kamion na přepravu kusového zboží. Ale takových porouchaných aut bylo po městě mraky. Panovala tím velká konkurence v nabídce přepravních služeb.

Po složení peněz jsme píst zákazníkovi v dílně vyměnili během jednoho dne. Starý, poškozený píst jsem vždy vracel majiteli v původním stavu, nemytý. Nikdy jsem ho ani neodkoupil. To bych přišel o obchod. Svým zákazníkům, tedy těm, co si ode mne sklápěčku koupili, jsem naopak měnil hydraulický píst výměnným způsobem a zdarma, když už se jim ten původní z nějakého důvodu poškodil. Platili jen práci Alberta a mechaniků v dílně, a to byla rozumná částka. Byla to pro mě především levná reklama. Jak se dnes říká – „image".

Když tak vzpomínám, tak to strojařské řemeslo bylo zpočátku rozhodující pro můj pobyt v Burkině Faso. Inženýra tam nikdo nepotřeboval. V Africe bylo rozhodující to, co člověk umí rukama. Tu vychytávku s hydraulikou mě naučil v Německu jeden místní, švábský „kovozemědělec". Byl to farmář, měl v chlévě přes 50 krav. K tomu provozoval se svým synem strojírnu. Ta ho doopravdy živila. Krávy mu tolik nevynášely, jak říkal jeho syn. Opravoval vše, co jezdilo a co se nějak hýbalo. Ten pán, typický Němec s vojenskou kšiltovkou, byl takový ten vymírající druh řemeslníka, strojařského všeuměla. Se vším si věděl rady, uměl vše opravit. Měl v širokém okolí ohromné známosti. Věděl o všem až po Hamburg. Kupoval jsem od něho použité naftové motory. Dával mi typy, kde jsou ke koupi vhodná auta pro Afriku. Někdy to byly nepojízdné vraky za cenu šrotu. Ale vyměnil se motor, něco se u něho v dílně poopravilo, trochu pobouchalo a po nastříkání bylo auto hned prodejnější. Podle hesla: „Věci spravené, barvou natřené vypadají jako nové". Velmi dobře působilo u kamionů nastříkat kabinu zevnitř zelenkavou barvou a vyměnit ošlapané gumy na pedálech za nové. Dbal jsem i na nové potahy sedadel. Já jsem se ale hlavně od něho při těch opravách, snažil odkoukat ty jeho strojařské fígle a vychytávky.

On mi nic netajil, ke každé práci mě pustil, všechno mi ukázal. Jsem sice inženýr, ale k strojařskému řemeslu mám velkou úctu. Umím se uživit vlastníma rukama. Snad mu dělalo i dobře, že někoho ty jeho zkušenosti a znalosti ještě zajímají. Moc jsem ho za to oceňoval. Naučil mě, kromě jiného, vyrovnávat klikové hřídele pomocí majzlíku. To umění se mi v Africe moc hodilo. Motory se často z různých důvodů „kousnou". V prašném prostředí subsaharské Afriky se motory ničí hlavně zadřením, vinou nekvalitního oleje a zanesených vzduchových filtrů. V obou případech trpí hodně, kromě čerpadel a válců, i kliková hřídel. V nejlepším případě se jen opotřebuje. Pak postačí ji jenom přebrousit. Většinou se ale ohne a pak už přebrousit nejde. Nová hřídel je drahá.

Měli jsme v dílně celou hromadu takových vadných hřídelí. Po městě i okolí stálo spousty aut s vadným motorem bez klikovky. Přivezl jsem si z Evropy rovnou železnou desku 60 mm silnou a dva stojánky s rolnami. Klikovka se do nich uložila na obou koncích a hodinovým měřidlem se změřilo vyhnutí. Potom se majzlíkem, který měl zakalené ostří sbroušeno do radiusu, udeřilo do patřičného místa a hřídel se postupně rovnala. Tuto práci jsem dělal vždy během polední siesty od 11:30 do 15 hodin, kdy všichni spali. Zamknul jsem se v dílně sám, aby mi ten kumšt někdo neokoukal. Ono to zase tak složité není.

Kovozemědělec mi při práci vyprávěl, jak se díval v zimě r. 1941 na Moskvu dalekohledem, když sloužil ve Wehrmachtu. Po válce skončil v zajetí někde v okolí Nymburka v Čechách. Mluvil hezky o jisté dívce Marinchen. Asi ho tam měla ráda a on na ni rád vzpomínal. Uměl i několik slov česky na téma láska. Trochu litoval, že tam v Čechách tenkrát nezůstal. Táhlo ho to prý ale po válce domů. Tomu jsem rozuměl. Ten vděk za ty hezké chvíle s Marinchen tenkrát po válce v Čechách přenášel teď v Německu na mě, na osamělého českého emigranta.

Tady v tom švábském kraji ženy obecně krásou a půvabem neoplývají. Při pohledu na tu jeho panímámu jsem se neubránil myšlence, že i na ty místní poměry šlápl trochu vedle. Řekl bych, že hodně vedle. Zřejmě přinesla do rodiny ty krávy, nebo měla jiné přednosti, neptal jsem se. Jemu teď zbyly už jen ty vzpomínky na dívku Marinchen, co jsem mu nějak oživil…

Frank Nekovář
Z knihy: Afrika země Woodoo

Americká stíhačka P-39 Airacobra

Americká společnost Bell je v současné době známá jako výrobce helikoptér. Vyvinula např. vrtulník typu UH-1, ze kterého byly odvozeny vrtulníky kupované českou armádou. Méně se ví o tom, že v minulosti to byla společnost vyrábějící letadla. Společnost Bell postavila kupř. letoun X-1, se kterým pilot Chuck Aeager jako první překonal zvukovou bariéru. Roku 1937 vyvinula a v průběhu 2. světové války vyráběla mj. stíhací letoun typu P-39 Airacobra. Ten se stal úspěšným hlavně zásluhou sovětských pilotů.

Když v létě roku 1941 hitlerovská vojska začala tlačit Rudou armádu směrem na východ, tj. k Moskvě, potřeboval Sovětský svaz nutně materiální pomoc. Spojené státy mu v rámci programu o půjčce a pronájmu začaly posílat obrovské množství potravin a válečného materiálu. Mezi jiným i stíhačky typu Bell P-39 Airacobra. Letoun měl neobvyklý design s motorem vzadu, za kokpitem. I když umístění motoru zlepšovalo stabilitu letounu, chybějící turbodmychadla znamenala, že ve vyšších nadmořských výškách bylo letadlo pomalé.

Střílející letoun typu Bell P-39 Airacobra na nočni obloze

Západní spojenci neměli letoun P-39 Airacobra příliš v lásce. Britská RAF jeho dodávky odmítla, ani američtí piloti ho neměli rádi. Především proto, že japonský stíhací letoun typu Zero byl prostě lepší. Ale v Sovětském svazu byla situace jiná. Na jeho frontách se vzdušné souboje v naprosté většině odehrávaly v nízkých nadmořských výškách a při nižších rychlostech. Piloti bojující na straně hitlerovského Německa museli útočit nízko nad zemí proto, aby se trefili do tanků, palebných postavení a zákopů nepřítele. Tam byla Airacobra ve svém živlu. Právě takový typ letadla, jakým byla Airacobra, Sověti potřebovali. Sovětští piloti si ho velmi oblíbili a neustále ho chválili.

Airacobra měla ve svých několika verzích různou výzbroj. Od kulometů kalibru . 50 BMK (náboje 12,7 x 99 mm) až po 20 milimetrová kanóny na přední straně letounu. V pozdějších verzích také 37 milimetrový kanón. Už tříštivé granáty kanónu ráže 20 mm se ukázaly být zvláště nebezpečné pro hitlerovské bombardéry. Po zásahu je doslova trhaly

Letecký mechanik na křídle letounu Bell P-39 Airacobra. Zřejmě vidíme zahřívací chod jeho motoru v zimním období

na kusy. Airacobra se dokázala s úspěchem postavit i staršímu verzím německého stíhacího letounu fy Messerschmitt typu Bf 109.

O tom, jak hodně byl letoun P-39 Airacobra na východní frontě úspěšný, svědčí mj. i sovětské údaje o úspěšnosti jejich bojových letounů v průběhu 2. světové války. Pět z deseti sovětských leteckých „es" létalo na amerických letounech Airacobra. Nejznámější z nich, gardový major Alexandr I. Pokryškin, nechal na své P-39K spojit palbu všech zbraní na jednu spoušť. Střílel tedy vším, co měl na jedno zmáčknutí. Se svojí Airacobrou dosáhl 47 sestřelů z celkového počtu 59 potvrzených sestřelů. Byl to tehdy nejlepší výkon neamerického pilota létajícího na americkém stroji.

Celkem Spojené státy do Sovětského svazu poslaly 4 719 letounů typu Bell P-39 Airacobra. To je více než 1/3 letadel dodaných spojenci Sovětům. Byla to téměř 1/2 ze všech v USA vyrobených letadel typu Bell P-39 Airacobra.

Letoun Bell P-39 Airacobra jako exponát v sovětském poválečném muzeu

S využitím práce Tomáše Brzobohatého připravil Jiří Kachlík, Brno, Česká republika

Také my jsme měli své maršály a dokonce i jednoho generalissima (2)

V pořadí třetím naším maršálem byl Maxmilián z Valdštejna, český šlechtic z rodu Valdštejnů. Narodil se roku 1598 ve Znojmě jako třetí syn Adama mladšího z Valdštejna na Hrádku a jeho první manželky Alžběty, rozené Brtnické z Valdštejna. Jako mladý muž absolvoval kavalírskou cestu po Evropě, při níž studoval v Římě, Sieně a v Mnichově. Po studiích v Mnichově se rozhodl pro vojenskou dráhu. Krátce sloužil ve španělské armádě, která tehdy bojovala v Itálii. Poté své ambice spojil s kariérou svého vzdáleného příbuzného maršála Albrechta z Valdštejna. S jeho vojáky se na podzim roku 1620 zúčastnil bitvy na Bílé hoře u Prahy. Ještě téhož roku 1620 byl v císařské armádě povýšen do hodnosti plukovníka. V roce 1622 mu byla potvrzena čestná funkce císařského komorníka.

Od roku 1625 zastával funkci nejvyššího štolby císaře a krále Ferdinanda II. Štýrského (ten panoval v letech 1617–1637). Přitom nejvyšší štolba, zvaný štolmistr, též nejvyšší podkoní, zodpovídal za císařskou a královskou konírnu a všechno, co souviselo s koňmi jeho pána. Souběžně měl Maxmilián z Valdštejna významný podíl na organizaci a zásobování armády maršála Albrechta z Valdštejna. V návaznosti na jeho vzestup získal v roce 1628 hraběcí titul, který obdržel spolu se svými bratry. Na neprůhledných aktivitách maršála Albrechta z Valdštejna ve 30. letech 17. století neměl žádný podíl. Díky tomu si, jako oblíbenec císaře a krále Ferdinanda II. Štýrského, udržel svoje významné postavení u vídeňského dvora i po maršálově pádu. Funkci nejvyššího štolby císařského dvora zastával také v letech 1637–1642. To bylo už za panování císaře a krále Ferdinanda III. (vládnul 1637–1657).

V roce 1642 přesídlil z Vídně do Prahy především proto, že byl jmenován jejím vojenským velitelem. V Praze

Polní maršál hrabě Maxmilián z Valdštejna (* roku 1598 ve Znojmě, † 19. 2. 1655 ve Vídni)

pomáhal organizovat obranu Českého království proti švédským vpádům v závěru třicetileté války (ta probíhala v letech 1618–1648). Právě tehdy dosáhl vojenské hodnosti císařského polního maršála. S titulem člena Tajné rady (1647) pobýval znovu ve Vídni a nakonec se stal nejvyšším komorníkem císařského dvora (funkci zastával v letech 1651–1655). V této funkci byl vázán k trvalému pobytu ve Vídni. Mimo Vídeň, hlavní město Rakouské monarchie, vyjížděl pak už jenom výjimečně. Tak kupř. roku 1651 uzavřel a oslavil v Brně svůj třetí sňatek, a to s Maxmiliánou ze Salm-Neuburgu, vdovou po Kryštofu Pavlovi z Lichtenštejna-Castelcornu. V roce 1653 pak doprovázel svého císaře na říšský sněm, který se toho roku konal v bavorském Řezně. Krátce před smrtí získal odznaky Řádu zlatého rouna, které mu byly, podle tehdejší tradice, doručeny těsně po jeho smrti.

* * *

Na straně Habsburků v posledním desetiletí třicetileté války (od roku 1641) stál také významný polní maršál Zdeněk Kaplíř, původně svobodný pán, později hrabě ze Sulevic. Byl to český šlechtic, který se narodil roku 1611 v obci Koleč v dnešním Kladenském okresu České republiky. Jeho dědeček, pan Kašpar Kaplíř ze Sulevic, nejvyšší písař a zemský direktor, byl roku 1621 popraven na Staroměstském náměstí v Praze za účast ve stavovském odboji. Zdeňkovým otcem byl pan Albrecht Kaplíř rytíř ze Sulevic, pán na Kolči, plukovník, apelační rada a truksas (stolník, čestná hodnost u dvora). Pocházel z třebívlické větve Kaplířů. Matkou Zdeňka Kaplíře byla paní Magdalena Údrčská z Údrče.

V září roku 1622, jako jedenáctiletý chlapec, byl Zdeněk Kaplíř ze Sulevic poslán na gymnázium do lužického Zhořelce. Odtud, roku 1624, odešel na univerzitu ve Franekeru v nizozemském Frisku. Dne 2. 7. 1629 se pak imatrikuloval na právnické fakultě univerzity v Leidenu. Ale už v září roku 1631 byl ve vojenské službě u nizozemských generálních stavů. V následujících letech 1631–1935, spolu s řadou svých příbuzných, sloužil Zdeněk Kašpar Kaplíř ze Sulevic v saské armádě. V té době pobýval v Drážďanech. V letech 1631–1632 se účastnil tažení Sasů do Čech. Jako jezdecký důstojník byl dne 30. 11. 1631 velitelem stráže u Týnského chrámu v Praze, kde se konaly smuteční bohoslužby za popravené předáky českého stavovského povstání. Po bohoslužbě byly hlavy popravených pánů pohřbeny, mezi nimi i hlava Zdeňkova dědečka Kašpara.

V letech 1635–1641 sloužil Zdeněk Kaplíř ve švédské armádě. Na jaře roku 1639 se účastnil vpádu vojsk švédského generála Johana Banéra do Čech. Zachoval se dokument, který dokládá přítomnost Zdeňka Kaplíře v Litoměřicích

Polní maršál hrabě
Zdeněk Kašpar Kaplíř ze Sulevic
(* roku 1611 v Kolči, † 6. 10. 1686 ve Vídni)

v hodnosti majora švédského kyrysnického pluku. Roku 1641, po smrti generála Johana Banéra, která byla způsobena nadměrným pitím alkoholu, Zdeněk Kaplíř ze Sulevic švédskou armádu opustil. Téhož roku 1641 využil císařského „general-avocatoria", přicestoval do Vídně. Tam konvertoval ke katolické víře.

Hned potom vstoupil do císařského vojska v hodnosti generál-vrchního strážmistra, což byla obdoba pozdějšího generálmajora. V roce 1645 bojoval proti Švédům u Vídně. V květnu roku 1646 získal v restituci náhradu za 4/5 statku Třebívlice, dědictví po matce a jejích sestrách. Ženatý byl celkem třikrát. Poprvé se oženil roku 1646 s Annou Ludmilou Bukovanskou z Bukovan. Když Anna Ludmila po půl roce manželství zemřela, oženil se roku 1647 s hraběnkou Annou Katharinou Hoyos. Toto manželství trvalo do roku 1664. Když i tato jeho manželka zemřela, oženil se roku 1665 s hraběnkou Annou Theresií Cukrovou z Tamfeldu.

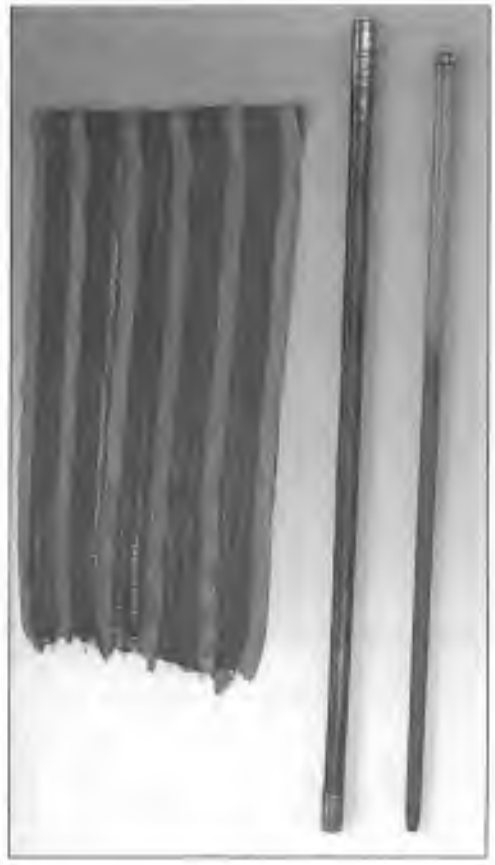
Roku 1647 byl majitelem plukovnického patentu a velel pluku kyrysníků. Roku 1648 se účastnil obrany města Prahy před Švédy, vedenými generálem Königsmarckem. Po uzavření Vestfálského míru na konci třicetileté války přešel se souhlasem rakouského císaře do španělských služeb v italském Milánsku. Od roku 1658 tam byl vrchním velitelem císařského expedičního sboru. Roku 1661 byl jmenován císařským radou a generálem-podmaršálkem. Od roku 1665 byl přísedícím císařské dvorské vojenské rady.

Roku 1673 byl Zdeněk Kašpar Kaplíř ze Sulevic jmenován generálním polním komisařem. V letech 1674–1679 se účastnil války ve Francii, kde zabezpečoval císařským sborům hospodářskou základnu. V dubnu 1678 byl povolán jako válečný velitel do tyrolského Innsbrucku, kde působil až do uzavření Nijmegenského míru. Ten byl podepsán dne 5. 2. 1679. V letech 1680–1682 byl válečným komisařem v Uhersku. V prosinci roku 1681 se, spolu s dalšími významnými šlechtici, v maďarské Šoproni účastnil korunovace třetí manželky rakouského císaře Leopolda I. Eleonory Magdalény Falcko-Neuburské na královnu uherskou.

Zdeněk Kaplíř ze Sulevic měl významný podíl na záchraně města Vídně při jejím obléhání vojsky Osmanské říše roku 1683. Tehdy byl předsedou mimořádné vídeňské vlády. Toto už druhé obléhání Vídně probíhalo ve dnech 14. 7. 1683 až 12. 9. 1683. Bylo to neúspěšné vyvrcholení expanzní politiky Osmanské říše, které skončilo porážkou osmanských muslimů. Zdeněk Kašpar Kaplíř ze Sulevic byl za záchranu Vídně povýšen rakouským císařem Leopoldem do hodnosti polního maršála. Jeho insignie polního maršála - šerpa a maršálská hůl, jsou dodnes uloženy v Diecézním muzeu v Litoměřicích v biskupské rezidenci na Dómském pahorku.

Kostel sv. Antonína Paduánského v obci Milešov pod Milešovkou, kde je pochován polní maršál hrabě Zdeněk Kašpar Kaplíř ze Sulevic

Maršálská šerpa, hůl a špacírka maršála hraběte Zdeňka Kašpara Kaplíře ze Sulevic jsou umístěny v biskupské rezidenci v Litoměřicích.

Polní maršál hrabě Zdeněk Kašpar Kaplíř ze Sulevic zemřel přirozenou smrtí dne 6. 10. 1686 ve Vídni ve věku 74–75 let. Pohřben je v kryptě kostela sv. Antonína Paduánského v obci Milešov pod Milešovkou v Českém Středohoří.

(Pokračování příště)

Z dostupných materiálů připravil Jiří Kachlík, Brno, Česká republika

Český právník Vám radí (11)

45. Chtěla bych se zeptat, zda mám nárok na nějaké dědictví po matce, když napsala závěť, kde vše odkazuje jen mé sestře. Dá se tato závěť nějak napadnout?

Matka by Vás musela vydědit, jinak Vám náleží nárok na povinný díl, což u dospělé osoby činí jedna čtvrtina povinného dílu. To vše za předpokladu, že je závěť sepsaná platně dle zákonem stanovených pravidel. V rámci dědického řízení lze napadat závěť i vydědění, listinu o vydědění musí zpochybnit buď vyděděná osoba, pokud jsou v závěti důvody vydědění uvedeny. Nevysloví-li zůstavitel důvod vydědění, má nepominutelný dědic právo na povinný díl, ledaže se proti němu prokáže zákonný důvod vydědění, zde musí žalobu podat ten, kdo namísto vyděděné osoby dědí, zde tedy vaše sestra.

46. Chci převést, či darovat byt v osobním vlastnictví členovi rodiny. Je převod a darování totéž? Co je pro mne jako letitou důchodkyni finančně nejvýhodnější?

Převod je i darování a je bezúplatný. Bezúplatný převod je darem, v rámci rodiny je příjem z takového daru osvobozen od daně. Ten je pro Vás výhodnější.

47. Mám dotaz, a to ohledně vyplacení peněz z dědictví. Před dvěma roky mi umřel otec a po dědickém vypořádání jsme se já, můj bratr a naše matka dohodli o částce, která nám bude ze strany matky vyplacena. Jelikož nemá dostatek prostředků na okamžité vyplacení, tak dohoda, uzavřená před právníkem zněla, že nás matka oba vyplatí do dvou let od domluvy. Termín se blíží letos v únoru a zatím nic. Jelikož máme dobré vztahy, nechci na matku příliš tlačit, ale peněz je třeba stále. Jak mám postupovat, aby se dohoda splnila?

Dohoda sepsaná v rámci vypořádání dědictví má charakter smlouvy o úhradě dluhu a je nyní na Vás, zda budete její splnění po matce vymáhat. Zkuste se s matkou dohodnout na nižších splátkách, pro zachování dobrých vztahů.

48. Mám dotaz ohledně spoluvlastnictví. Jedná se o nemovitost v Čechách. Nemovitost by chtěla prodat moje maminka, která dům obývá sama a nyní, jelikož je po úraze, bude v domě s pečovatelskou službou. A zde nastává důvod dotazu: maminka je na katastrálním úřadu vedena jako 3/4 vlastník a 1/4 vlastní muž, kterého nelze identifikovat, natož dohledat. V katastru je uvedeno P. M. Kanada. Žádnou indicii vedoucí k osobě 1/4 vlastníka nemá ani Úřad pro zastupování státu ve věcech nemovitých. Maminka je majitelkou od 60 let a celou dobu užívají nemovitost bez přítomnosti 1/4 vlastníka. Za tu dobu na pozemcích vznikly dvě dílny v hodnotě cca 200.000 Kč, oprava střechy 150.000 Kč a v průběhu 50 let další a další investice hrazené pouze vlastníky 3/4. Co máme dělat, abychom nemovitost, pokud se to nepodaří, mohli prodat?

V posledních letech probíhá v mnoha případech tzv. do projednání dědictví, a to za účelem dořešení majetkových vztahů k těmto „volným" majetkovým podílům na nemovitostech. Zpravidla se zjistí, že ideální podíl spadá do majetku státu jako odúmrť, kdy často po osobách zemřelých např. za 2. světové války se již nepodaří dohledat dědice. Pokud se nepodaří dohledat dědice, připadne tento podíl jako odúmrť státu. Je to však zdlouhavý proces. Doporučuji se obrátit na Vámi zvoleného právního zástupce, který Vám poradí jak celou věc efektivně vyřešit ve Váš prospěch.

49. Manžel mi chce darovat dům v Plzni. Chtěla bych vědět, zda v případě úmrtí by měli jeho děti z prvního manželství nárok na dědictví?

Pokud bude dům před smrtí manžela předmětem daru, nebude součástí pozůstalosti. Děti z prvního manželství budou dědit pouze zákonný podíl z ostatního majetku. Může se však stát, že si budou nárokovat započtení daru ve Váš prospěch v dědictví.

50. Mám syna. Nikdy se o mě nestaral a už vůbec mi nepomáhal. Chci ho vydědit. Lze to a kolik to finančně v Čechách obnáší?

Ohledně vydědění občanský zákoník v § 1646 stanoví důvody, na základě kterých můžete potomka vydědit. Ve vašem případě by vzhledem k popisu situace připadal důvod podle písm. b) (neprojevuje o zůstavitele opravdový zájem, jaký by projevovat měl) a písm. d) (vede trvale nezřízený život. Dle odst. 3) ust. § 1646 o. z. - přežije-li vyděděný potomek zůstavitele, nedědí ani jeho potomci, nedožije-li se vyděděný potomek smrti zůstavitele, pak jeho potomci dědí vyjma těch, kteří jsou samostatně vyloučeni z práva dědického. Prohlášení o vydědění se činí stejným způsobem jako závěť nebo přímo v závěti, a to vždy písemnou formou buď jako soukromou nebo veřejnou listinu. Cena sepsání dokumentu se může pohybovat v rozmezí 2.000 – 6.000,- Kč.

JUDr. Jaroslav Horký
Sokolovská 6/85,
18600 Praha - Karlín

Tel. +420221719041,
Fax. +420221719059
Mob. +420602205400
jhorky@ak-hp.cz
www.ak-hp.cz

Anti-Catholic Chongli to Host the 2022 Olympic Ski Event

Communist China will hold the 2022 Winter Olympics from February 4-20, 2022 with the town of Chongli serving as host to the main skiing events. To the Chinese, Chongli is an attractive resort town, to Catholics however, Chongli is a place plagued by brutal persecution and massacre of Catholics.

The greater Chahar region, which includes the Xiwanzi-Chongli Diocese, has had a strong Catholic presence since the arrival of missionaries in the late 17th and 18th centuries. In 1723, the Manchu-Qing emperor banned all Christian missions in mainland China causing missionaries to settle in Xiwanzi. Following the Treaty of Tientsin, which ended the first phase of the Second Opium War in China between the Qing dynasty and Western empires, the ban was lifted (1858).

During the Boxer Rebellion of 1899-1901, an anti-Christian anti Western uprising, the Boxer Militia, in cohorts with the Imperial Chinese army, killed many devout Christians. Approximately 5,000 fled to the Cathedral Church of Xiwanzi. Soon after, the communist movement rose in China and this further escalated the attack on Catholics. Catholic priest Father Xu Muxin of of Nantun Rosary Church in Xuanhua formed an anti-communist alliance to battle communist aggresion towards the faithful. In response, communists burned down the Rosary Church. In 1946, the communists attacked Xiwanzi village and approximately 1,000 civilians, most of whom were Catholics, were brutally tortured and killed.

The full communist takeover of China in 1949 furthered Catholic oppression. In 1951, communists arrested Bishop Léon De Smedt of Xiwanzi. Bishop Smedt died in prison. In 1952 and 1954, all foreign clergy from Xiwanzi Diocese were expelled.

In 1957, the communists set up the Chinese Catholic Patriotic Association, a state-sanctioned committee to oversee the Catholic Church in China. Catholic clergy and laity who did not become members of the CCPA were tortured. A year later, Bishop Leon Yao Liang of Xiwanzi was sentenced to 28 years in a labor camp. From 1990 to 2011, at least a dozen clergy, including bishops, and hundreds of Catholics were arrested, tortured and jailed.

The 2022 Winter Olympic Games are being held in an area that has committed genocide, severly targeting Catholics for centuries. I for one will not ignore or be apathetic to the suffering of my fellow brothers and sisters in the Catholic faith and will boycott the Olympic Games of 2022 in Communist China.

By Jana Krcek

MY LITTLE CATECHISM

78. Q: Who administers the sacrament of baptism?
A: Anyone can administer the sacrament of baptism in an emergency by pouring water over that person's head and saying, "I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit." Baptism, however, is usually administered by a priest or deacon.
In the Bible: Matthew 28:19
In the Catechism: CCC, 1284

Going Deeper
Not everyone is baptized as an infant. Some people don't learn about Jesus until they are adults. But God wants everyone to receive the blessing of baptism. He wants everyone to be a part of his family – the Catholic Church. He wants everyone to be free from original sin. He wants everyone to have new life in his Son, Jesus. He wants everyone to spend eternity with him in heaven.

79. Q: How long do you remain a child of God?
A: Forever.
In the Bible: 1 Peter 1:3-4
In the Catechism: CCC, 1272, 1274

80. Q: Can you lose a share in God's life after baptism?
A: Yes.
In the Bible: Mark 3:29
In the Catechism: CCC, 1861

81. Q: Can we lose the new life of grace that God has freely given us?
A: Yes. The new life of grace can be lost by sin.
In the Bible: 1 Corinthians 6:9; 2 Corinthians 5:19-21; 1 John 1:9
In the Catechism: CCC, 1420

Going Deeper
At baptism we are filled with a very special grace. This grace blesses us with new life and brings us into friendship with God. That new life can be hurt or lost when we sin. When that happens, don't worry because God has given us the blessing of reconciliation! As long as we are truly sorry for our sins and go to reconciliation, we can once again experience the fullness of life with God. Reconciliation is a great blessing!

MŮJ MALÝ KATECHISMUS

78. Otázka: Kdo uděluje svátost křtu?
Odpověď: V nouzi může udělit svátost křtu kdokoli tak, že člověku polije hlavu vodou a řekne: „Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého." Křest však obvykle uděluje kněz nebo jáhen.
V Bibli: Matouš 28:19
V katechismu: KKC, 1284

Hlouběji
Ne každý je pokřtěn jako nemluvně. Někteří lidé se o Ježíši dozvědí teprve, až jsou dospělí. Bůh však chce, aby každý přijal milost křtu. Chce, aby každý byl součástí jeho rodiny – katolické církve. Chce, aby byl každý osvobozen od prvotního hříchu. Chce, aby každý měl nový život v jeho Synu, Ježíši. Chce, aby s ním všichni žili věčně v nebi.

79. Otázka: Jak dlouho zůstaneš dítětem Božím?
Odpověď: Navždy.
V Bibli: 1. Petr 1:3-4
V katechismu: KKC, 1272, 1274

80. Otázka: Můžete po křtu ztratit podíl na Božím životě?
Odpověď: Ano.
V Bibli: Marek 3:29
V katechismu: KKC, 1861

81. Q: Můžeme ztratit nový život milosti, který nám Bůh zdarma dal?
Odp.: Ano. Nový život milosti můžeme ztratit hříchem.
V Bibli: 1. Korinťanům 6:9; 2. Korinťanům 5:19-21; 1. Janův 1:9
V katechismu: KKC, 1420

Hlouběji
Při křtu jsme naplněni velmi zvláštní milostí. Tato milost nám uděluje nový život a uvádí nás do přátelství s Bohem. Tento nový život může být zraněn nebo ztracen hříchem. Když se to stane, není to beznadějné, protože Bůh nám dal svátost smíření! když budeme opravdu litovat svých hříchů a půjdeme ke svátosti smíření, můžeme znovu zakusit plnost života s Bohem. Smíření je velké požehnání!

Podle: My Little Catechism – The Dynamic Catholic Institute, USA – 2018
Přeložily do českého jazyka děti z České sobotní školy kardinála Berana v České misii v Brookfieldu, IL.

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - Měsíčník České Misie v Chicagu - Vydává Česká Misie - náboženské a kulturní středisko 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 255 - 5117, E-mail: velehradchicago@comcast.net Řídí: Mons. Dušan Hladík s redakční radou. Adresa: HLASY NÁRODA 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL. 60513. Roční předplatné (12 čísel) – USA osobní odběr 30.00 USD, USA poštou 1.třída 50.00 USD, Canada letecky 65.00 USD, Cizina letecky 90.00 USD. Jednotlivé číslo 2.50 USD. Šeky pište na CZECH MISSION. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. V otázkách soukromých zjevení, která dosud nebyla schválena církví, se plně podřizujeme definitivnímu rozhodnutí církevní autority.

Jak vznikla studna na zámku ve Velkém Meziříčí

Před rokem, v No. 2/2021 „Hlasů národa“ na s. 31, jsme si povídali o zámku, který stojí v moravském městě Velké Meziříčí. Řekli jsme si, že původně hrad, dnes zámek ve Velkém Meziříčí, leží na skalnaté vyvýšenině nad soutokem řek zvaných Balinka a Oslava. Míval dvoje hradby, 3 věže a 5 bašt. Na vnitřním nádvoří zámku je až do dnešních dnů funkční studna, vytesaná ve tvrdé skále. Je prý 60 m hluboká a její vyhloubení bylo tvrdým oříškem. Proto o ní vznikla následující pověst.

Zámek ve Velkém Meziříčí (perokresba J. Kočího)

Za dávných a dávných časů byla ve Velkém Meziříčí veliká nouze o kvalitní pitnou vodu. Byl to hrubý nedostatek v časech míru a ještě větší trápení v časech války. I stalo se, že se tehdy vrátil do svého rodiště vysloužilý voják. Ve vojenském řemesle strávil hezkou řádku let. Kus světa spatřil, všelijaké národy a jejich zvyky poznal, lecčemu se v širém světě přiučil. I studny hloubit uměl a vychloubal se, že vodu najde na každém místě, třeba i na kopci. Tvrdil, že má takový podivný proutek, který mu ukáže, kde má vodu v podzemí hledat.

Dostala se ta řeč ke sluchu hradního pána. I dal si vojáka k sobě předvolat a vyptával se ho, co a jak. Když ho vyslechl, uvěřil mu a slíbil, že se o něho do smrti postará, podaří-li se mu vyhloubit na hradním nádvoří studnu, která bude vydatným zdrojem pitné vody. To bylo něco pro vojáka! Ihned souhlasil a dal se do práce. Ze záňadří vyňal na živém keři uříznutý proutek, uspořádaný do tvaru velkého písmene V. Dvěma prsty pravé a levé ruky pevně uchopil každý z obou volných konců proutku, přičemž místo spojení (dolní část písmene V) nastavil tak, aby směřovalo buď před něho, nebo za něj. Potom pomalu, s proutkem v rukách, chodil po nádvoří. Bedlivě přitom sledoval místo spojení větviček (dolní část písmene V), jestli se nepohne směrem nahoru nebo dolů.

Proutek dlouho nic a nic. Ani se nepohnul. Voják si už myslil, že ho čeká ostuda a trest. V tom ejhle, na jednom místě se proutek náhle sklonil k zemi, a to tak prudce, že ho překvapený voják málem upustil. „Voda! Voda je tu!“ vykřikl. „A jak mocný pramen!“ Na druhý den se dal s dělníky do práce. Když vykopali na loket štěrku, udeřili na skálu. Potom to šlo, panečku, mnohem hůře. Skála byla tuze tvrdá a trvalo vždy mnoho dní, než se zase dostali o loket níže. Když už byli 12, či 15 loket hluboko a pořád kde nic, tu nic, začal se voják škrábat za ušima. I hradního pána pojala nedůvěra a chtěl práci zastavit. Ale voják ho přemluvil, aby ještě 3 dny počkal.

Pán svolil a voják se obrátil o pomoc tam, kde není nic nemožného. Nebyl nadarmo tolik let ve světě mezi všelijakou chráskou. Vyznal se i v černých kouzlech. Proto když to nešlo jinak, zavolal si na pomoc čerta. Ten byl ochoten pomoci, ale žádal za to nic méně a nic více než vojákovu duši. „Dobře“, řekl voják. „Měj si ji, ale jen tehdy, budeš-li se studní hotov dříve, než zítra ráno kněz v kostele evangelium dočte.“ Výsknul si vesele čert, pekelný pán. „Počkej!“, zvolal voják. „Aby úmluva platila, musí být ve studni aspoň na 5 loket pitné vody. Platí?“ „Platí!“ odpověděl mu čert.

Když vstupoval ráno kněz k oltáři, dal se čert do díla. Ze studny létalo kamení, jakoby je mohutné dělo ze studny vystřelovalo. Celý hrad se otřásal strašlivým rachotem, až všem lidem uši zaléhaly. Hotový soudný den! Náhle se ve studni objevil pramínek vody. Tehdy se čert zachechtal! Ještě poslední balvan vytrhne a bude mít vyhráno. Napjal všechny své síly, balvan vyrval, a ze skály vyrazil mocný proud vody. Ale tu máš! V téže chvíli zaznělo z kostela: „Amen.“ Kněz právě dočetl.

Čert vida, že má prohráno, dopálil se, zařval až se všechno zatřáslo a vyletěl i s posledním balvanem vzhůru. Za městem mrštil kamenem o zem tak silně, že se kámen napolo zaryl do hlíny. Potom do něho čert ještě vztekle kopnul nohou. Od té doby je v zámku studna s nikdy neochabujícím přítokem kvalitní pitné vody. Za městem je dodnes možné dohledat balvan s otiskem čertova kopyta.

S využitím knihy Karla Kallába: „Pověsti hradů moravských a slezských“
připravil Jiří Kachlík,
Brno, Česká republika

Foto na zadní straně:
Slavnostně osvětlený zámek ve Velkém Meziříčí

